

МИСТЕЦТВО^{на} МЕЖІ

17 СУЧАСНИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ



МИСТЕЦТВО^{на} МЕЖІ

17 СУЧАСНИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ

ВТЕЧА НА ТЕРИТОРІЮ МИСТЕЦТВА	2
ФІЛІП АРДЖЕНТ	5
ГРЕХЕМ КОЛДВЕЛЛ	9
ЛОРЕН КЕМП	13
НІКОЛЬ КОЕН	17
БІЛЛ КОТТОН	21
ГРЕГОРІ КРУДСОН	25
САНТЯГО КУКУЛЛУ	29
ВАЛЕРІ ДЕМ'ЯНЧУК	33
ТРИСТАНО ДІ РОБІЛАНТ	37
БЕНДЖАМІН ЕДВАРДС	41
ДЖЕЙСОН ФОЛЬЧУК	45
ТРЕНТОН ДОЙЛ ГЕНКОК	49
СТЕЙСІ ЛЕВІ	53
ДАНТЕ МАРІОНІ	57
МЕТТ СОНДЕРС	61
ГІЛЛАРІ СТІЛ	65
ЕМІ ВІЛЕР	69

ВТЕЧА НА ТЕРИТОРІЮ МИСТЕЦТВА

СТІВЕН ГЕНРІ МЕДОФФ

Погляньте на цю книжку як на мапу. Це просто-ра й неспокійна земля – велика, складна країна із постійною боротьбою цінностей, завжди зачарована блиском нового. Американські художники, як і належить художникам, виступають посередниками між своєю країною і світом, а мова сучасного мистецтва, як і мова самої країни, – це мова-поліглот, яка вбирає в себе голоси іммігрантів.

Всі ці голоси буде почуто завдяки ідеї, яка живе в самому серці країни: одна людина може представляти багатьох, відображаючи у своїй творчості ширші тенденції, а відтак багато людей репрезентують іще більшу їх кількість. Слово *«репрезентувати»* має спільний корінь із ключовим мистецьким терміном *«репрезентація»*, який загалом означає картину, в якій вловлено, нехай і на коротку мить, суть речі. Ось чим покликана бути ця мапа американського мистецтва: репрезентативним оглядом, який певною мірою окреслює густо населений і безперервно пливкий мистецький ландшафт. 170 років тому Алексіс де Токвілля написав у своїй книзі *«Демократія в Америці»*: «В колі демократичних народів постійно з'являються нові родини, інші ж невпинно відходять, і все, що триває, змінюється». Точнісінько такі самі слова можна сказати і про сьогоденне мистецтво в Америці.

Звичайно, говорити про невпинну потребу заново відкривати самих себе як про стрижень нашого мистецтва й суть американського життя – це означає робити узагальнення, що, як і всяке узагальнення, шкутильгає. І все ж таки напрошується ще один загальний паралелізм: між ідеалом рівності й різючим розмаїттям мистецьких форм. Цей ідеал призвів до того, що на зміну фіксованості та ієрархії в мистецтві прийшли плинність і розмаїтість, які найповніше характеризують сучасне мистецтво.

Кілька слів про недавнє минуле: в повоєнній Америці критик Клемент Грінберг виконував роль титана, котрий правив мистецьким світом. Він розробив блискучу теорію, що пояснювала абстрактне мистецтво, яким він захоплювався. У своєму епохальному есе *«Модер-*

ністське малярство» (1960) він стверджував, що *«візуальне мистецтво має винятково покладатися на візуальний досвід і не звертатись до будь-якого іншого досвіду»*. Це було не просто пояснення; це був наказ.

Єдине мистецтво, що може мати реальну цінність і значення (принаймні для нього), – це мистецтво, яке відкине все, крім своїх власних засобів, свого власного матеріалу. Жодного звертання до світу, жодних постатей на тлі пейзажу. Нічого, крім фарби і полотна, темою яких мають бути фарба і полотно: найчистіший об'єкт малярства. Свого часу ці настанови Грінберга мали неабиякий вплив. Триумфом його поглядів стала творчість абстрактних експресіоністів та їхніх послідовників. І якщо наступні покоління відвертали носи від його вказівки відкидати світ, то саму ідею відстороненості мистецтва від світу й слідування за течією власної неповторної індивідуальності важко було цілком спростувати. Подібно до пророчих слів Токвілля про невтомну потребу американців у русі, Грінбергова ідея про об'єкти мистецтва, звільнені від будь-яких обмежень, окрім внутрішніх правил, висунутих самими цими об'єктами, стала декларацією незалежності, правом на вільні мандри.

Підібрані дещо еклектично твори, які ви побачите на сторінках цієї книжки, – це вже цвітіння посіяних Грінбергом зерен. Зверніть увагу на розмах: від фантастичних фотографій схожих на образи Гопера самозаглиблених самотніх жінок, знятих Грегорі Крудсоном, та створених ним же під впливом Спілберга сцен – до різких мазків на картинах Трентона Дойла Генкока та його мультиплікаційних образів до-історичної людини-мавпи, захопленої красою природи; від точно вивіреної геометрії схематично нагромаджених міських ландшафтів Бенджаміна Едвардса до гарно виписаних, проте украй аскетичних спостережень за природою Валері Дем'янчук, виконаних за допомогою олівця та графіту; від своєрідного домашнього вуаеризму на нібито примарних відеокадрах Ніколь Коен, які населяють приміські інтер'єри уявним світом фантазій про щоденне життя, до

обробленого піскоструминним способом каменю і скла меморіального мистецтва Стейсі Леві, покликаною оспівувати й водночас оплакувати екологію індустріального краєвиду, який і досі прозирає де-не-де у незруйнованому вигляді. І так далі.

Картини, фотографії, інсталяції, скульптури, відеофільми, текстильні вироби, збірне чи розкішне дуте скло – все це втілює індивідуальність і плюралізм поглядів, передає величезну різноманітність смаків, що уживаються між собою в американському мистецтві та поза ним. Звичайно, це спрощення – намагатися досягнути максимальної рівності між різними видами матеріалу, підходами, стилями, традиціями, технологіями, засобами конструювання та методами показу. Але, принаймні в мистецькому світі, практика терпимості з консенсусом чи без нього існує. Сьогодні мистецтво найдоречніше порівняти з кібер-простором: це широка розгалужена мережа, здатна надзвичайно швидко змінюватись, яка не піддається єдиному визначенню. Але в серцевині сучасного мистецтва (якщо можна сказати про таку децентралізовану структуру, що в неї є серцевина) лежить самотність, самотність іммігранта, якого захоплює свобода відкриття нового, але якому разом із тим не дають спокою пошуки рідного дому.

Погляньмо на фотографії Крудсона. В деяких образах прочитується відчуття самотності, туги чи відчуження – куди вдивляються з настанням ночі зі своїх вікон у передмісті ці жінки з безбарвними обличчями? На інших фотографіях (вони такі яскраві й великі, як батальні полотна) відчувається ностальгія за барвистою відкритістю дитячої уяви, для якої немає неможливого і перед якою відступають закони, що обмежують нашу уяву в дорослому віці. Тож уявімо собі блискучо-блакитну зграю метеликів чи тремку містичну квітку-тотем. Так актор Річард Дрейфус у фільмі Стівена Спілберга «Близькі контакти третього ступеню» побудував гору з грязюки на своєму задньому дворі, сам не знаючи навіщо.

Але ми знаємо навіщо. Адже ці картини, як і персонаж Дрейфуса, намагаються передати щось невиразне із самих глибин свідомості: палке бажання взаємності, потребу комусь належати. Як і в багатьох казках, у цих картинах є натяк на те, що не все гаразд. Але, на відміну від казок, у них немає кінця. Вони схожі на історію, яку вам читав на ніч батько і покинув, не дочитавши. Тепер вам треба заплющити очі й уявити її продовження.

Образи в цій книзі відкривають іще щось. Спецефекти і непомітні переходи між фантастичним і буденним. У цьому широкому спектрі кожна картина стає видовищем. Для дуже багатьох робіт велике значення має поп-культура й сміливе використання технологій. Можна сказати, що телебачення, фільми, поп-музика і відео, Інтернет, відеоігри та комерційна графіка є повітрям, яким дихає сучасне мистецтво, дзеркалом, у якому митці бачать самих себе, або ж фільтром, крізь який проходять їхні об'єкти. На митців, представлених у цьому виданні, більше вплинув розвиток кіно й телебачення за останні 30 років, ніж лекції з історії мистецтва чи його окремих напрямків.

По суті, така тенденційність пояснюється ставленням митців до факту, а точніше, відчуттям його вислизання. Звичайно, митці завжди дрейфують між реальністю та уявою. Але швидкість, легкість, відчуття невагомості, з якою один образ переходить в інший, насиченість ефектами мас-медіа – все це створює загальну атмосферу ртутноподібної плинності візуального мистецтва. В цьому наші автори також є спадкоємцями Грінберга, створюючи нові правила, які підносять їх понад законами щоденного світу. І якщо вони й не ігнорують світ, то звертаються до нього, створюючи образи, які завжди несуть у собі щось від *споглядання*, рефлексії акту бачення, суто глядацького сприйняття. Та що може бути природнішим для покоління, котрі зростали як споживачі мас-медіа?

Це може бути накладання Меттом Сондерсом співпереживань та особистих почуттів на сцени й обличчя, вихоплені з кінематогра-

фа; чи колапс особистісного та історичного наративів на стисненому просторі, що нагадує паззли-загадки у творах Сантьяго Кукуллу; чи психологічно заряджені композиції Емі Вілер, яка малює мерехтіння міських вогнів, побачених з висоти і завжди з перспективи погляду ззовні всередину. Всі ці артефакти створюють водночас відчуття і близькості, й віддаленості; відчуття тієї ж таки плинності, в якій усе – приватне й громадське, особисте й історичне, внутрішнє і зовнішнє – міниться й не спиняється більш ніж на мить.

Ось такими є деякі з прикмет сучасності на мапі американського характеру, накресленій Токвіллем, – мінливого, схильного швидко будувати нові родини, коли розпадаються чи змінюються старі. Існує протиставлення усій цій по-медійному мудрій самосвідомості, показаній тут: це твори, налаштовані на ще чистіші оптичні й тактильні задоволення. Такі, як посудини з художнього скла Данте Маріоні чи ткацькі роботи Гіллари Стіл. Та незалежно від того, з якого боку межової лінії між континентами концептуального мистецтва ви перебуваєте, все навколо вас знову і знову втрачає чіткість у невпинній гонитві вперед. Серед повені сучасного мистецтва різноманітність є втіленням безкінечного руху на горизонті, який урівнює всі речі, а сама плинність підносить цінність винаходу над цінністю історії. Цей стрімкий драйв спостеріг Токвілль, коли писав про нових американців: «Тих, хто пішов раніше, скоро забувають; про тих, хто прийде пізніше, ніхто нічого не знає».

Ідеться про наш вроджений смуток, невід'ємний від практичності янки, які вічно рвуться вперед, але також – і про наш вроджений оптимізм. Про наше розуміння того, що Токвілль назвав «невпинним прагненням людини до вдосконалення». Американці весь час живуть майбутнім, кращим майбутнім, оновленням і постійним відкриттям самих себе, незважаючи на наші моральні дилеми і навіть – у світлі цих дилем. Ностальгія за минулим нагадує солодкі пейзажі Вілла Коттона – яскраві й сентиментальні, але все ж таки – з присмаком,

схожим на пересичення, який застерігає, що озиратися назад – небезпечно. Невинність ми замінили інноваційністю, що, може, характеризує нас як трохи наївних у наших сподіваннях, проте сповнених енергії.

Попри всю свою відшліфованість і витонченість, наше мистецтво все ще зберігає певну сировинність і відкритість; воно не хоче бути занадто статичним, занадто фіксованим. Тож мені варто уточнити сказане на початку цього есе. Ця книга є живою мапою, мапою місцевості, яка перебуває в безперервному русі. Тут і самотність, і потреба завжди дивитись уперед, і прагнення щось знайти, не застрявши на місці. Це саме те, про що наприкінці роману Марка Твена «Пригоди Гекльберрі Фінна» говорить Гек Фінн із властивою йому плутаниною у вимові та синтаксисі, які насправді підтверджують його прагнення вирватися за межі умовностей і рухатись уперед: «Присягаюся, що я раніше за інших втечу на цю територію, бо тітонька Саллі збирається усиновити й виховувати мене, а я цього не терплю. Я вже це пробував».

СТІВЕН ГЕНРІ МЕДОФФ – у минулому відповідальний редактор журналу "ARTnews" та критик-мистецтвознавець журналу "Time". Нині він входить до складу редакційної колегії журналу "ARTnews" і пише мистецтвознавчі статті для газети "The New York Times" та журналу "Artforum". Редактор видання "Pop Art: A Critical History" («Поп-арт: Критична історія») у серії «Документи мистецтва XX ст.», що виходить у видавництві "University of California Press". Його книга "Christopher Wilmarth: Light and Gravity" («Крістофер Вільмарт. Світло і тяжіння») була опублікована 2004 року у видавництві "Princeton University Press". Книга "Rebecca Horn: Moon Mirror" («Рекбекка Горн. Місячне дзеркало»), яку він написав у співавторстві, була опублікована 2004 року в німецькому видавництві "Hatje Cantz".

Ф І Л І П А Р Д Ж Е Н Т

ФІЛІП АРДЖЕНТ (нар. 1962 р. в м. Саутенд-он-Сі у графстві Ессекс, Англія) навчався в університеті штату Невада у Лас-Вегасі (диплом магістра образотворчих мистецтв 1994 р.), університеті штату Айдаго (диплом магістра мистецтв 1990 р.) та в школі мистецтв у Челтенгемі, Англія (диплом бакалавра мистецтв 1985 р.). Мав авторські виставки в таких галереях: «Шошана Вейн Гелері», Санта-Моніка, штат Каліфорнія (2001, 2002), галерея «Джефф Рудольф», Берлін, Німеччина (2002), «Тейт», Нью-Йорк (1999), «Пост», Лос-Анджелес, штат Каліфорнія (1999). Його праці виставлялись на міжнародних виставках у Дюссельдорфі, Німеччина (2003), Кванджу, Корея (2002), Граці, Австрія (2001), Тенеріфе, Канарські острови (2000), Турині, Італія (1999) та Цюриху, Швейцарія (1999). Арджент живе і працює в Санта-Барбарі, штат Каліфорнія.

«Хоча джерелом моїх робіт часто називають вплив віртуальних/цифрових технологій та комп'ютерного дизайну (цей висновок випливає з техніки накладання одне на одного різних шарів візуальної інформації, як-от вікна чи екрани), у процесі творчості я також використовую різноманітні видимі фізичні об'єкти, відповідно згруповуючи й переформовуючи їх, зокрема комерційні

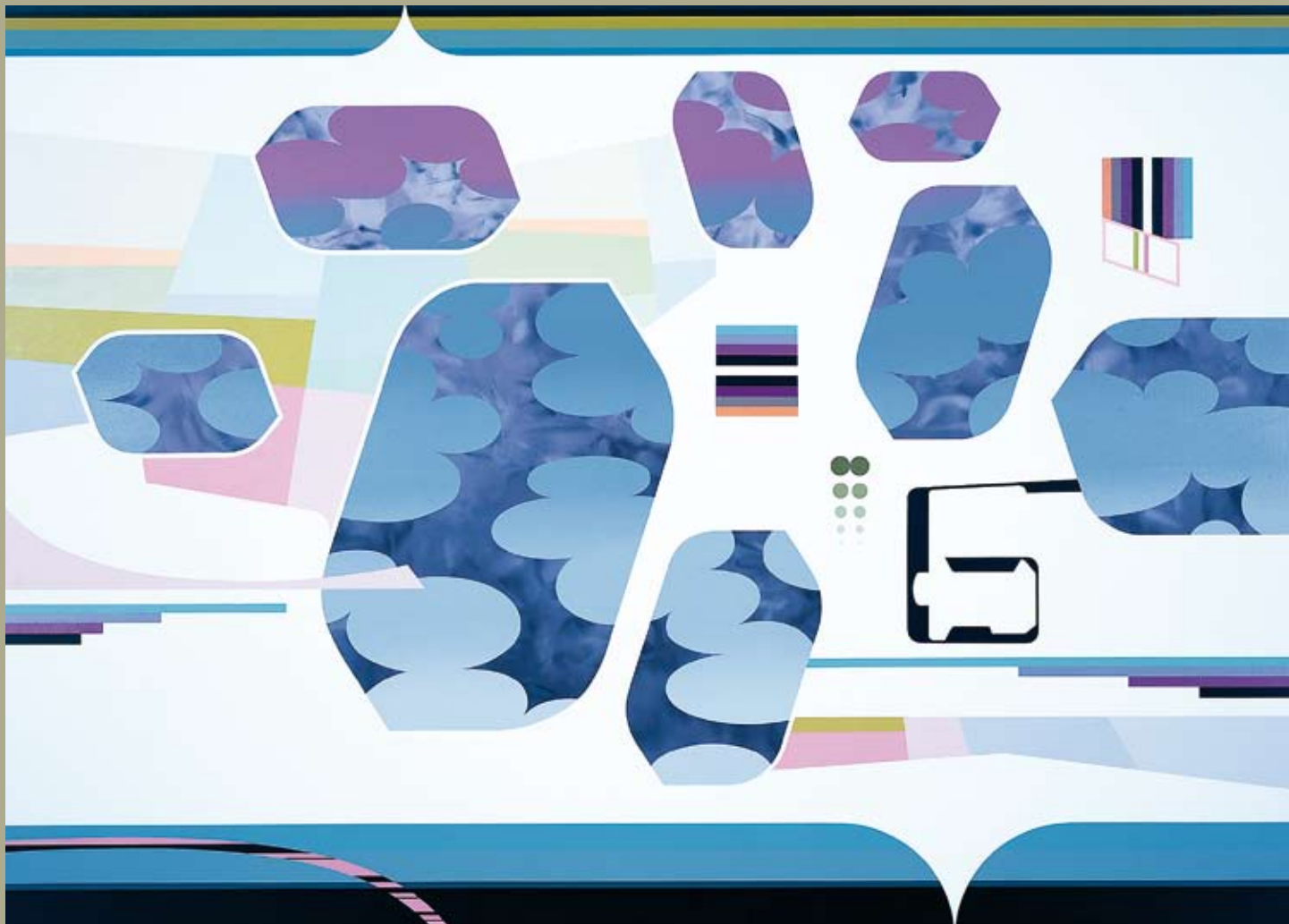
вивіски та графіку, ландшафти й архітектурні споруди.

Ці елементи об'єднуються, щоб підкреслити певні просторові взаємозв'язки чи якості, тоді як сприйняття художнього полотна як абстрактної поверхні з її графічною формою, кольором та структурою зберігається. Мене цікавить показ того (у певних формальних межах), як окремі комбінації кольору і поверхні/текстури створюють різні просторові чи оптичні ефекти, а також, скажімо, як частина вписаної в картину глибини може виявитися декоративним елементом або прикрасою. Таке використання формальних взаємозв'язків є водночас ігровим і аналітичним, воно приводить до зображення середовища, в якому синтезовано реальне з уявним».



Філіп Арджент
Крапля на вікні /1, 2000
Акрил і алмазний пил
на полотні
106,7 x 152,4 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана
Вейн Гелері»,
Санта-Моніка,
Каліфорнія

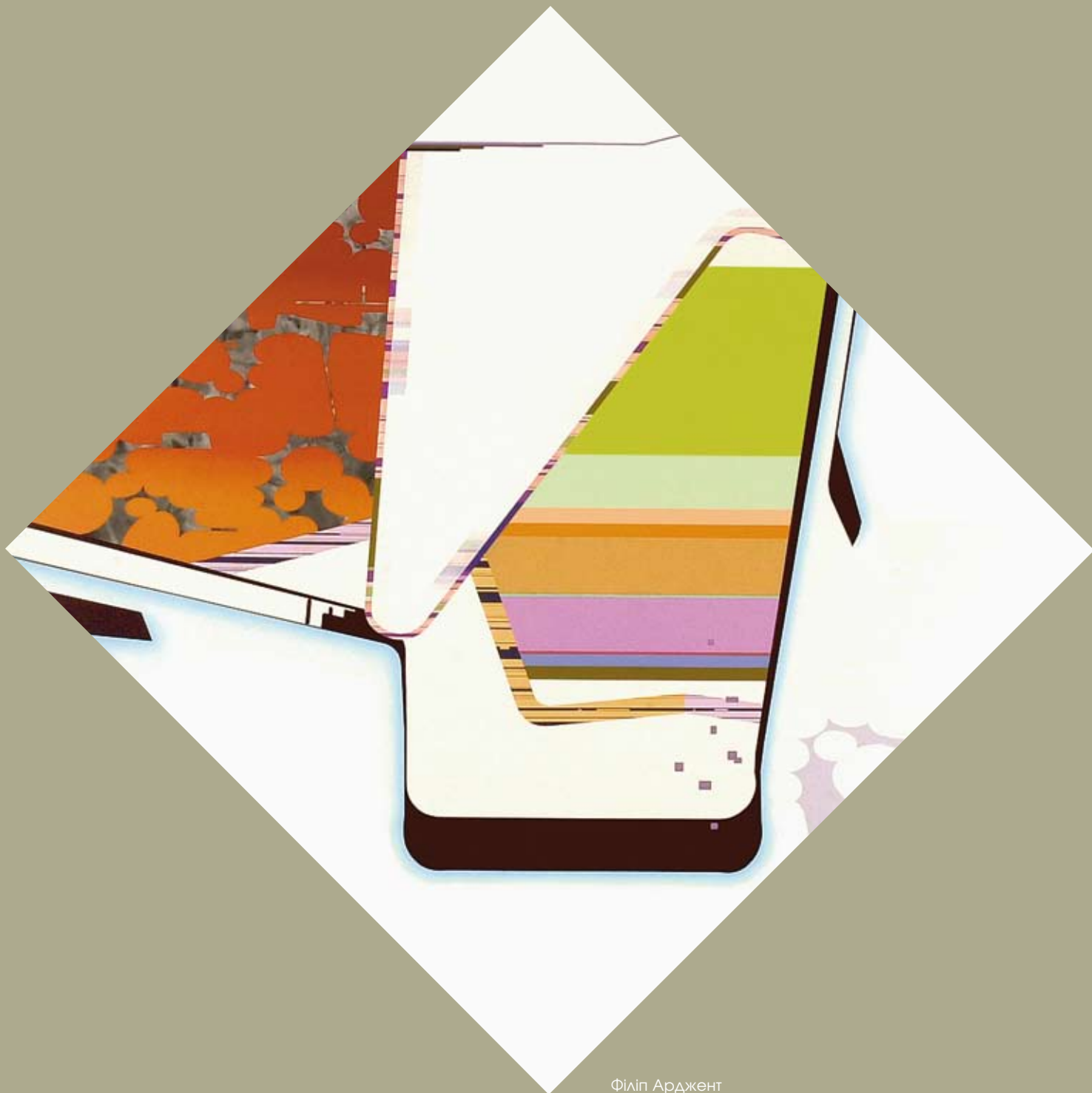




Філіп Арджент
RHC4, 2001
Акрил на полотні
127 x 177,8 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



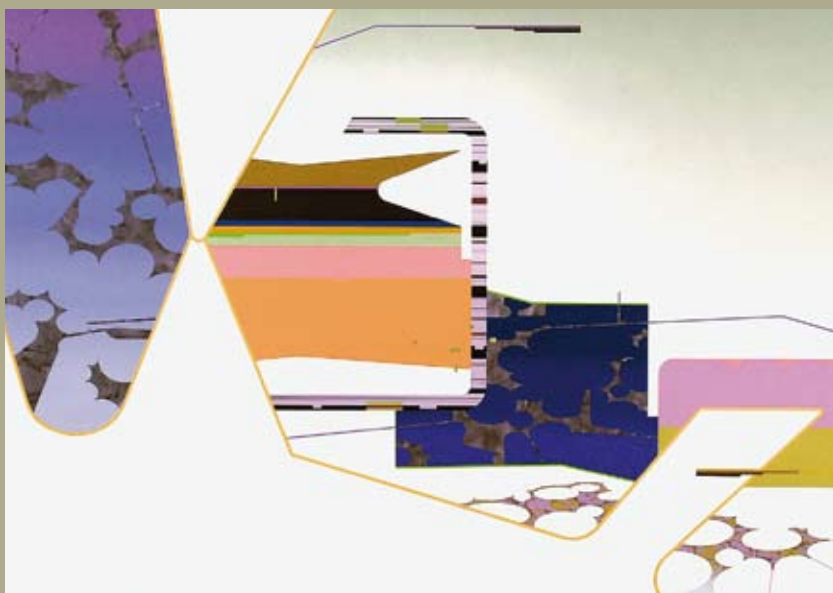
Філіп Арджент
Космічні уламки, 2000–2001
Акрил на полотні
127 x 177,8 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Філіп Арджент
Без назви (Ківш), 2002
Акрил на полотні
215,9 x 215,9 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Філіп Арджент
Без назви (Вдосконалена модель), 2001
Акрил на полотні
96,5 x 132,1 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Філіп Арджент
Без назви (Нахил), 2002
Акрил на полотні
152,4 x 213,4 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Філіп Арджент
Без назви, 4.8, 2001
Акрил і алмазний пил на полотні
172,7 x 172,7 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія

ГРЕХЕМ КОЛДВЕЛЛ (нар. 1973 р. у Вашингтоні, округ Колумбія) вчився виготовляти вироби із художнього скла у Школі дизайну штату Род-Айленд, Провіденс (диплом бакалавра образотворчих мистецтв), Школі ремесел «Гейстек Маунтін», що в Діер-Айленді, штат Мейн (1998), Студії Музею скла в Корнінгу, штат Нью-Йорк (1998), Школі прикладних мистецтв у Празі, Чеська Республіка, Школі художнього скла ім. Пілчука в Стенвуді, штат Вашингтон (1997) та в Школі дизайну ім. Парсонса в Нью-Йорку (1992–1995). По закінченні навчання Колдвелл живе і працює у Вашингтоні (округ Колумбія), де його скульптурні інсталяції виставлялися в галереї образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі» (2003), Галереї мистецтв «Коркоран» (2003), Мистецькому центрі «Мілленіум» (2001) та в Музеї «Октагон» Американської Архітектурної асоціації (2001).

«Мене цікавлять точки перетину органічного і механічного, такі, наприклад, як суглоби у кістяках, розгалуження у рослин чи мережа електро-енергетичної системи.

Стики між частинами – важливий елемент кожної з моїх робіт, а сама концепція зв'язку та взаємозалежності – центральна тема моєї творчості. Стики часто переходять у лінії, які або набувають об'єму, або застигають у краплях. Мої скульптури втілюють плинність скла та його здатність накопичувати світло. Частини поєднуються між собою так, щоб створити враження аморфності їх організації і прив'язати їх до їхньої власної невагомості. Вони водночас і видимі, й невидимі. Тож я наче шукаю кістки невидимого».



Грехем Колдвелл
Сплетіння, 1999
Цільне і дуте скло
147,3 x 111,8 x 30,5 см
Опубліковано з дозволу
автора і галереї
образотворчих мистецтв
«Аддісон/Ріплі», Вашингтон
(округ Колумбія)



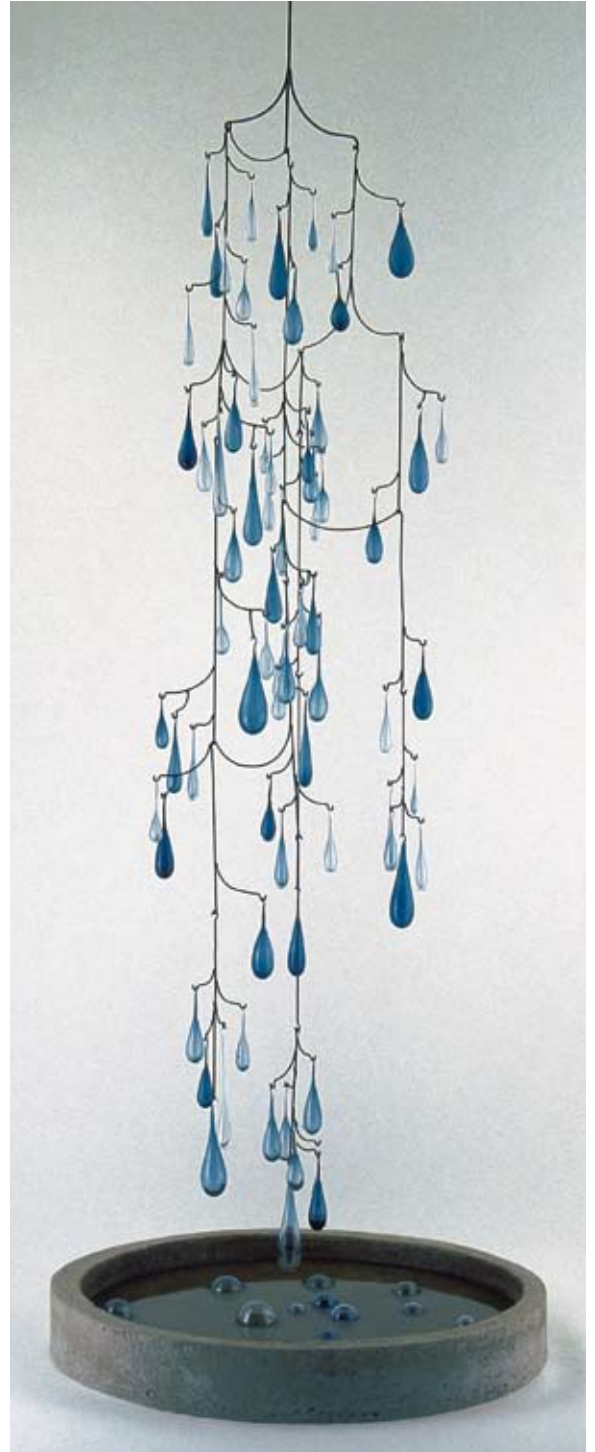


Грехем Колдвелл
Пастка, що спонтанно
поширюється, 1998
Цільне скло
218,4 x 137,2 x 40,6 см
Опубліковано з дозволу
автора і галереї
образотворчих
мистецтв «Аддісон/Ріплі»,
Вашингтон
(округ Колумбія)



Грехем Колдвелл
Сльози Елізабет (деталь), 2002
Скло, сталь, вода і дерево
243,8 x 1554,5 x 106,7 см загалом
Опубліковано з дозволу автора і галереї
образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі»,
Вашингтон (округ Колумбія)

Грехем Колдвелл
Без назви, 2003
Цільне скло і сталь
22,9 x 40,6 x 15,2 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї образотворчих мистецтв
«Аддісон/Ріплі», Вашингтон (округ Колумбія)



Грехем Колдвелл
Водоносний горизонт, 2003
Скло, сталь, бетон і вода
243,8 x 66 x 55,9 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї
образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі»,
Вашингтон (округ Колумбія)



Грехем Колдвелл
Подушка, 1999
Дуте скло
38,1 x 25,4 x 5,1 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі», Вашингтон (округ Колумбія)



Грехем Колдвелл
Заглиблення II, 1999
Дуте скло
30,5 x 30,5 x 25,4 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі», Вашингтон (округ Колумбія)



Грехем Колдвелл
Розширене і з'єднане коло, 2003
Дуте скло і сталь
33 x 48,3 x 10,2 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі», Вашингтон (округ Колумбія)



Грехем Колдуелл
Без назви, 2002
Дуте скло і сталь
81,3 x 15,2 x 25,4 см
Опубліковано з дозволу автора і галереї образотворчих мистецтв «Аддісон/Ріплі», Вашингтон (округ Колумбія)

ЛОРЕН КЕМП (нар. 1966 р. у Нью-Йорку, штат Нью-Йорк) навчалася в коледжі «Емерсон», Бостон, штат Массачусетс (диплом магістра мистецтв 1990 р.), і Корнелльському університеті, Ітака, штат Нью-Йорк (диплом бакалавра точних наук 1988 р.). Вона займається не тільки візуальним мистецтвом, а й пише поезію та прозу, а ще на хвилях громадських радіостанцій Нью-Мехіко можна часто почути, як вона грає джаз. Її ткацькі вироби, нагороджені численними призами, можна знайти в багатьох публічних колекціях, зокрема в Дитячій лікарні Св. Вінсента в Індіанapolisі, штат Індіана, та в Музеї єврейського мистецтва ім. Шервіна Міллера у Талсі, штат Оклахома. Її праці виставлялися в багатьох культурних центрах і музеях США та Європи, а персональні виставки проходили в Музеї декоративних мистецтв «Рокі Маунтін», Голден, штат Колорадо (2004), Центрі виконавських мистецтв «Ленсік», Санта-Фе, штат Нью-Мексико (2002), і галереї «Тринадцять місяців», Санта-Фе (1999). Кемп живе й працює у невеликому містечку поблизу Санта-Фе.

«Чому я перетворюю джаз на образотворче мистецтво? Бо мені подобається, що музика робить мене вільною.

Мене захоплює повнота звуку, що створюється кількома інструментами водночас. Мені подобається вчитися, коли я критично слухаю, читаю або споглядаю щось. Коли я слухаю, я чую кольори і форми. Звуки, які я чую, перетворюються у форми на моїх ткацьких роботах. Інколи захват від почутих кольорів перехоплює мене подих. Мені подобається тертя кольорів і їхнє мерехтіння – як у музиці. Форма мистецтва, яким я займаюсь, дає мені змогу «зіграти» те, що я чую; це шанс розтягнути задоволення.

Якщо подумати, то джаз дуже схожий на мене – творчий, імпровізаторський, інколи настроєвий, інколи примхливий, допитливий, вимогливий, невпинний, закорінений у смутку, але й піднесений до хмар, безстрашний, вигадливий, вільний».



Лорен Кемп
Багато чого, © 2001
Орнамент, витканий
кольоровими нитками,
і лазерне тонування
на фарбованій
багатошаровій бавовні
та інших тканинах
88,9 x 116,8 см
Опубліковано з дозволу автора,
Санта-Фе, Нью-Мексико





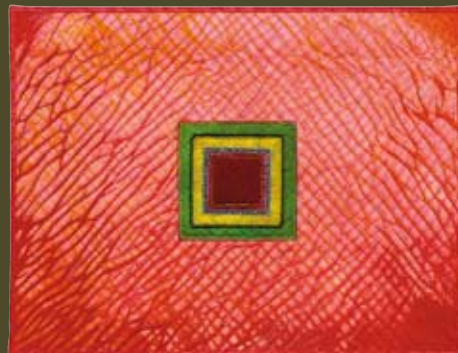
Лорен Кемп
Медитація, © 2001
Орнамент, витканий кольоровими нитками на
багатошаровій фланелі, віскозі, бавовні та шовку
88,9 x 76,2 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе, Нью-Мексико



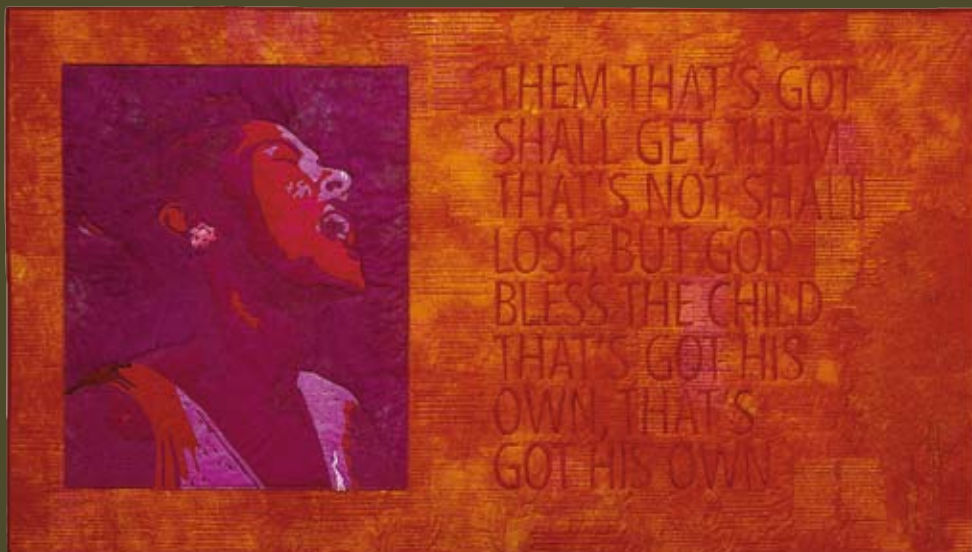
Лорен Кемп
Рівнодення, © 2000
Орнамент, витканий кольоровими нитками,
фарба і намистини на фарбованому
багатошаровому полотні й бавовні
88,9 x 88,9 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе,
Нью-Мексико



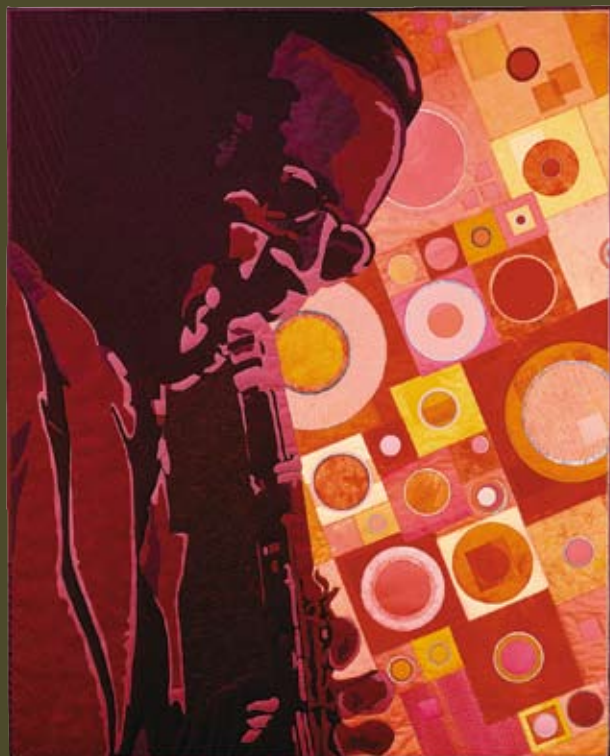
Лорен Кемп
До побачення, © 2002
Мультимедійна техніка на фарбованій
багатошаровій бавовні, шовку та інших
тканинах
96,5 x 71,1 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе,
Нью-Мексико



Лорен Кемп
Три самби, © 2001
Орнамент, витканий кольоровими нитками на
багатошаровій бавовні та шовку
40,6 x 142,2 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе,
Нью-Мексико



Лорен Кемп
Благослови дитину, © 2000
(на основі фото Вільяма Готтліба © 1979)
Орнамент, витканий кольоровими нитками, і фарба на фарбованій багатошаровій бавовні
99,1 x 177,8 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе, Нью-Мексико



Лорен Кемп
Просто свінг, © 2001
Орнамент, витканий кольоровими нитками на фарбованому і багатошаровому шовку, бавовні, парчі та штучній замші
127 x 104,1 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе, Нью-Мексико



Лорен Кемп
Його власною мовою, © 1999
(на основі фото Френсіса Вульфа © Mosaic Images)
Орнамент, витканий кольоровими нитками, і лазерне тонування на шовку, бавовні й синтетичній тканині
91,4 x 149,9 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе, Нью-Мексико



Лорен Кемп
Ритмічні смички, © 2002
Орнамент, витканий кольоровими нитками на фарбованій і багатошаровій бавовні та інших тканинах
83,8 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу автора, Санта-Фе, Нью-Мексико

НИКОЛЬ КОЕН (нар. 1970 р. у Фолмаусі, штат Массачусетс) вчилася в Університеті Південної Каліфорнії, Лос-Анджелес (диплом магістра образотворчих мистецтв 1999 р.) та в Коледжі «Гемпшир», Амгерст, штат Массачусетс (диплом бакалавра мистецтв 1992 р.). Одержала грант «Простір митця» від Брукліна – району Нью-Йорка (2000), а також міжнародний грант від Університету Південної Каліфорнії, Лос-Анджелес (1999). Її персональні виставки проходили в «Шошана Вейн Гелері», Санта-Моніка, (2000, 2003), а її перший музейний показ під назвою «Мое життя у Роузі» являв собою відеоінсталяцію, що демонструвалась у Музеї мистецтв Коледжу Вільямса, Вільямстаун, штат Массачусетс (2003–2004). Її праці включалися до колективних експозицій при Майстерні та Музеї мануфактурної творчості, Філадельфія, штат Пенсильванія, а також по всіх Сполучених Штатах Америки та за кордоном. Коен живе й працює в Лос-Анджелесі.

«Я знаходжу натхнення в дизайні інтер'єрів: кожен такий простір, здається, має свої індивідуальність і характер, що пасують тільки цій, а не якійсь іншій кімнаті.

Архітектори та дизайнери інтер'єрів, звичайно, враховують особливості внутрішніх просторів, проектуючи їх на папері. Але коли вони завершують свою роботу,

на сцену виходжу я, допомагаючи реалізувати можливі сподівання. Для мене картини кімнат – це сцена, що перетворюється на екран (цифрове зображення), на який проектується моє власне дійство.

Оскільки я в основному працюю з відеоінсталяціями, то експериментую з різними ідеями і можливостями інсталяції, розігруючи їх на екрані. У такий спосіб я намагаюся зрозуміти, як мої власні погляди пов'язуються з тими чи іншими просторами, що вже сконструйовані. Моя робота є особистісною, хоча в ній беруть участь актори: я використовую їх, щоб поєднати їхні й мої власні ідеї щодо драми чи дій, які можуть відбуватись у цьому місці. Важливою частиною акторської мотивації є перехід від почуття вимушеності до необхідності діяти у певних місцях за приписом і до прагнення змінити цей фатум».



Ніколь Коен
Нотатки з газети
«Нью-Йорк Таймс»,
2000
Відеокадр
Опубліковано
з дозволу автора
і «Шошана Вейн
Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія





Ніколь Коен
Вітальня, 1999
Відеокадр
Опубліковано з дозволу автора
і «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Ніколь Коен
Вітальня, 2001
Відеокадр
Опубліковано з дозволу автора
і «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Ніколь Коен
Недільний ранок, 2000
Відеокадр
Опубліковано з дозволу
автора і «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія

Ніколь Коен
Моє життя у Роузі, 2003
Відеоінсталяція
З колекції Музею
мистецтв Коледжу
Вільямса, Вільямстаун,
Массачусетс
Опубліковано з дозволу
«Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка,
Каліфорнія

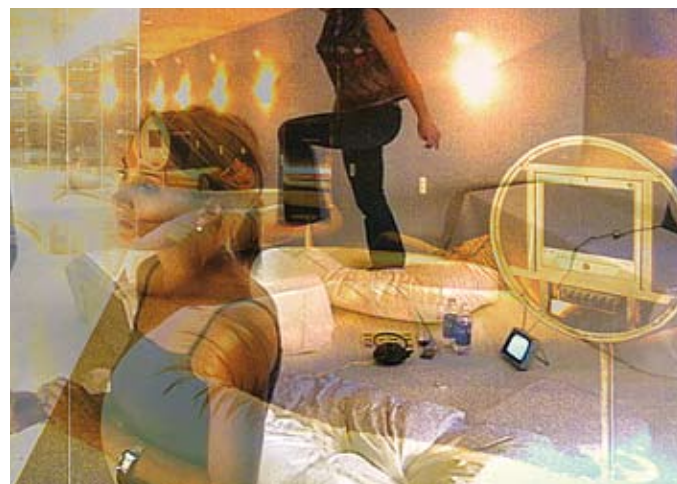




Ніколь Коен
Фантазії в
мікроавтобусі, 2001
Відеокадр
Опубліковано з дозволу
автора і «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



Ніколь Коен
Я виграю, 2002
Відеокадр
Опубліковано з дозволу автора і «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Ніколь Коен
Близьке майбутнє, 2003
Відеокадр
Опубліковано з дозволу автора і «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія

ВІЛЛ КОТТОН (нар. 1965 р. у Мелроузі, штат Мас-сачусетс) вчився в «Копер Юніон», Нью-Йорк (диплом бакалавра образотворчих мистецтв 1987 р.), провів семестр в Еколь Рєжйональ де Боз-Артс, Руан, Франція. Навчався протягом року в нью-йоркській Академії мистецтв (1988). Його живопис було представлено на численних колективних виставках у США та Європі. Персональні виставки Коттона відбувались у галереї «Мері Бун», Нью-Йорк (2004, 2000–2002), «Яблонка Гелері», Кельн, Німеччина (2001), галереї «І-20», Нью-Йорк (1999) та в галереї «Сільверстейн», Нью-Йорк (1998, 1996, 1995). Коттон живе й працює в Нью-Йорку.

«Коли я починав працювати з кондитерськими ландшафтами як із предметом зображення, я хотів підійти до цієї ідеї як дослідник до нового і незнайомого місця. Спершу я завжди будував макет у студії, а потім уже починаю писати картину. Це

дозволяє мені побачити всю сцену і здивуватися побаченому. Для мене побудова цукеркової країни – це спосіб потрапити в неї, зробити її реальною. Макети довго не живуть, вони тануть, руйнуються і псуються, отож картина стає пам'яттю про місце, яке колись було реальним і якого більше немає. Як і міфічне Ельдорадо, цукеркова країна – це країна-утопія, яку неможливо показати на карті світу. Це ідея райського куточка, де є тільки задоволення і немає роботи. Це щось на зразок уявлення про можливість вічної милості».



Вілл Коттон
Крихкий будиночок,
2000
Олія на полотні
91,4 x 91,4 см
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк





Вілл Коттон
Гребля із фруктових пирогів, 2002
Олія на полотні
180,3 x 180,3 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Мері Бун»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



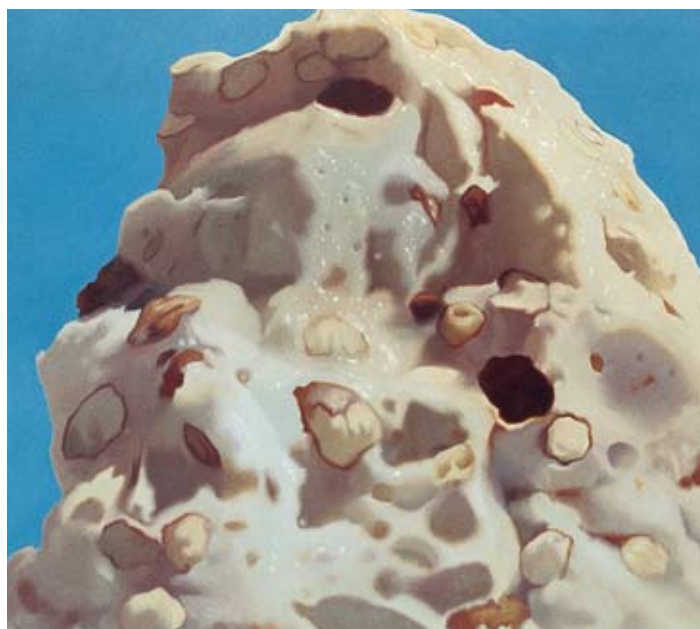
Вілл Коттон
Люби мене, 1999–2000
Олія на полотні
243,8 x 304,8 см
Опубліковано з дозволу автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Вілл Коттон
Водопад, 2002
Олія на полотні
190,5 x 254 см
Опубліковано з дозволу автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Вілл Коттон
Шоколадна відлига, 2001
Олія на полотні
190,5 x 254 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Мері Бун», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Вілл Коттон
Гора Торрон, 2002
Олія на полотні
180,3 x 200,7 см
Опубліковано з дозволу автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Вілл Коттон
Болото з шипучки, 2002
Олія на полотні
121,9 x 152, 4 см
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Вілл Коттон
Сміття, 2000
Олія на полотні
172,7 x 203,2 см
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Мері Бун», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк

ГРЕГОРІ КРУДСОН (нар. 1962 р. у Брукліні, штат Нью-Йорк) вчився в Єльській Школі мистецтв, Єльський університет, Нью-Гейвен, штат Коннектикут (диплом магістра образотворчих мистецтв 1988 р.), а також в університеті штату Нью-Йорк, Перчейс (диплом бакалавра мистецтв 1985 р.). Його твори було представлено на численних колективних виставках як у США, так і за кордоном, а індивідуальні виставки проводились у галереї «Даніель Темплон», Париж, Франція (2004), галереї «Джон Бергруен», Сан-Франциско, Каліфорнія (2003), Музеї мистецтв Аспена, Колорадо (2002), галереї «Гагосіан». Беверлі-Гілз, Каліфорнія (2002), галереї «Лурінг Августин», Нью-Йорк (2002, 2001, 1997) та в «САЙТ», Санта-Фе, Нью-Мексико (2001). Про творчість Крудсона написано кілька монографій. З 1993 року він викладає на факультеті фотографії в Єльському університеті. Живе в Нью-Йорку.

«Мене цікавить питання оповідності фотографії, її відмінності від інших оповідних форм та зв'язків із ними, подібно до зв'язків

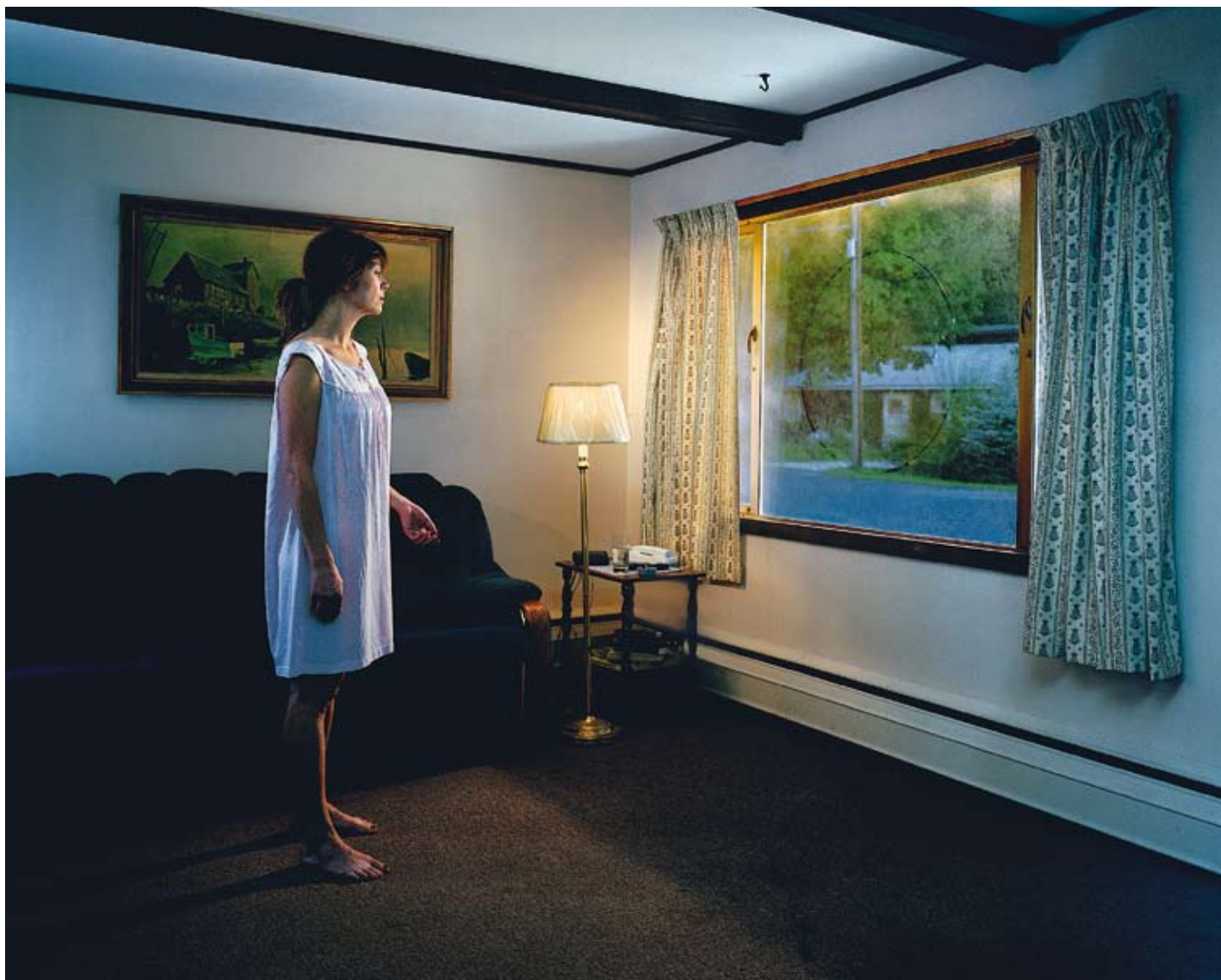
між літературним твором і фільмом. Сама ідея створення застиглого і німого моменту, який, можливо, задає куди більше запитань, ніж дає відповідей, пропонує форму незавершеної, неоднозначної оповіді, що дозволяє глядачеві у певному розумінні завершити її. Мене найбільше цікавить саме цей невизначений момент, який приворожує глядача через відчуття краси, через огиду, через напруження, яке передається фотографією».

З інтерв'ю Грегорі Крудсона, записаного Бредфордом Морроу: "Gregory Crewdson: Dream of Life" («Грегорі Крудсон. Мрія життя»). Іспанія: Ediciones Universidad de Salamanca, © 1999.



Грегорі Крудсон
Без назви, 1993
Із серії «Диво природи»
Кольоровий друк,
наклад – 6 примірників
101,6 x 127 см
Опубліковано з дозволу
автора та галереї «Лурінг
Августин», Нью-Йорк, штат
Нью-Йорк





Грегори Крудсон
Без назви, 2001–2002
Із серії «Сутінки»
Цифровий кольоровий друк,
наклад – 10 примірників
121,9 x 152,4 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Гегорі Крудсон
Без назви, 1987
Із серії «Диво природи»
Кольоровий друк,
наклад – 3 примірники
50,8 x 61 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



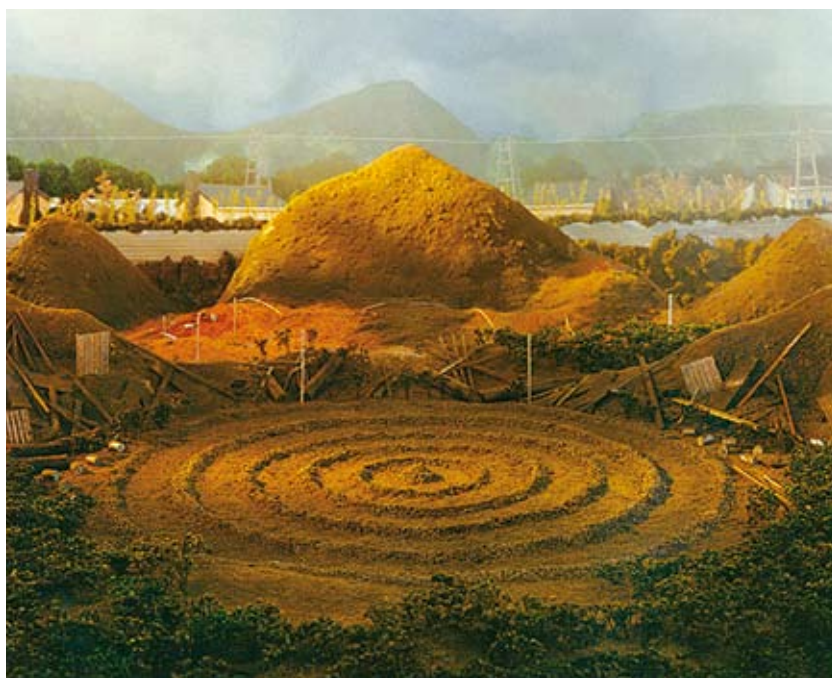
Грегорі Крудсон
Без назви, 1999
Із серії «Сутінки»
Лазерний прямий кольоровий друк,
наклад – 10 примірників
127 x 152,4 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

Грегорі Крудсон
Без назви, 2002
Із серії «Сутінки»
Цифровий кольоровий друк,
наклад – 25 примірників
27,9 x 43,2 см
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк





Грегорі Крудсон
Без назви, 1993
Із серії «Диво природи»
Кольоровий друк, наклад – 6 примірників
76,2 x 101,6 см
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Грегорі Крудсон
Без назви, 1993
Із серії «Диво природи»
Кольоровий друк, наклад – 6 примірників
76,2 x 101,6 см
Опубліковано з дозволу автора та галереї «Лурінг Августин»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Грегорі Крудсон
Без назви, 1994
Із серії «Диво природи»
Кольоровий друк, наклад – 6 примірників
76,2 x 101,6 см
Опубліковано з дозволу автора та галереї
«Лурінг Августин», Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

САНТЯГО КУКУЛЛУ (нар. 1969 р. в Буенос-Айресі, Аргентина) виріс на околицях Вашингтона (округ Колумбія), але щороку відвідував Аргентину. Кукуллу вчився в Коледжі мистецтв і дизайну Міннеаполіса, штат Міннесота (диплом магістра образотворчих мистецтв 1999 р.) та у Школі мистецтв Гартфорда, штат Коннектикут (диплом бакалавра мистецтв 1992 р.). Здобув резидентські стипендії програми «Глассель Кор», Х'юстон, Техас (2001–2002) та Скоухеганської Школи живопису й скульптури, штат Мейн (2001–2003), а також грант імені Джерома для художників-початківців від Коледжу мистецтв і дизайну Міннеаполіса (2000). Його праці виставлялися в Центрі мистецтв «Вокер», Міннеаполіс, штат Міннесота (2003); нині їх виставлено в галереї «Джулія Фрідман», Чикаго, Іллінойс, а також у галереї «Барбара Девіс», Х'юстон, Техас, та в галереї «Мідвей Контемпорарі Артс» у Сент-Полі, штат Міннесота. Кукуллу живе й працює в Міннеаполісі.

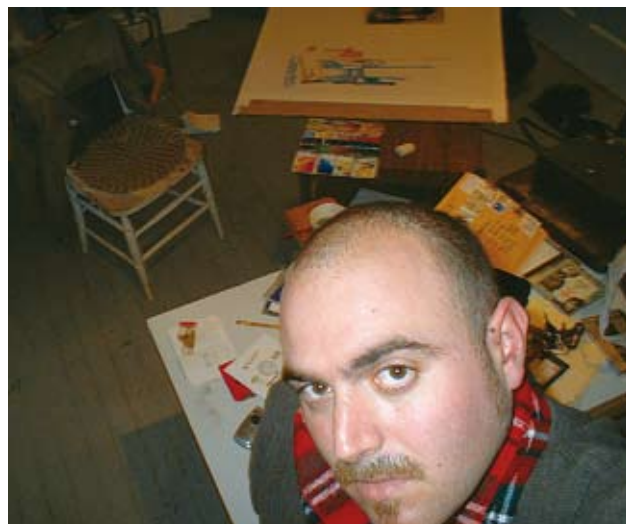
«Протягом останніх двох років я зосередився на створенні великих настінних полотен, використовуючи копіювальний

папір, щоб накреслити образ, та акварелі; а також на повністю нефігуративних роботах, використовуючи пластикові матеріали з асортименту посуду для вечірок.

Хоча всі ці матеріали значно різняться між собою за внутрішньою структурою, однак вони подібні у своїй вразливості й своїх кінцевих формах, і я не вважаю, що вони взаємно заперечують одне одного. Мене цікавить можливість відчуття й передачі в моїх проектах типів нетривкості, тимчасовості, притаманної використаним у них матеріалам, і демонстрація цих типів нетривкості через їх емпіричне досягнення. Походження цих композицій однакове, і воно змушує вас украй напружувати пам'ять і розум».



Сантьяго Кукуллу
Портал посеред
барикади Ферміна
Сальваші в Кадзі зараз
служить мені за
дзеркало, 2003
Акварель на
акварельному папері
71,1 x 53,3 см
Колекція Берта Аарона;
Опубліковано з дозволу галереї
«Джулія Фрідман», Чикаго, Іллінойс





Сантьяго Кукуллу
Час обіду, найкращий час, 2002
Пластикові скатертини
і полиця
35,6 x 19,1 x 35,6 см
Опубліковано з дозволу автора,
галереї «Джулія Фрідман»,
Чикаго, Іллінойс, та галереї
«Барбара Девіс», Х'юстон, Техас



Сантьяго Кукуллу
Йди до мене (деталь), 2002
Облямівка для пластикових столів
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора,
галереї «Джулія Фрідман»,
Чикаго, Іллінойс, та галереї
«Барбара Девіс», Х'юстон, Техас



Сантьяго Кукуллу
Те, що ми робимо заради кохання, 2001
Копіювальний папір
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора, галереї
«Джулія Фрідман», Чикаго, Іллінойс,
та галереї «Барбара Девіс», Х'юстон, Техас



Сантьяго Кукуллу
Висока велика зала, 2003
Копіювальний папір на стіні
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Джулія Фрідман»,
Чикаго, Іллінойс



Сантьяго Кукуллу
Відела зручно влаштувалася
з Т.О.А.; звідтепер це п'янки
жінки і пісня, 2001
Акварель на акварельному
папері
31,4 x 49,5 см
Колекція Сюзен та Роба Вайтів,
Міннетонка, Міннесота;
Опубліковано з дозволу
автора та галереї «Мідвей
Контемпорарі Арт», Сент-Пол,
Міннесота



Сантьяго Кукуллу
Брати Карамазови, сага групи «Лед Зеппелін», 1998
Латексна фарба на стіні
243,8 x 243,8 см
Опубліковано з дозволу автора, галереї «Джулія
Фрідман», Чикаго, Іллінойс, та галереї «Барбара
Девіс», Х'юстон, Техас



Сантьяго Кукуллу
1978, част. 2, 1999
Латексна фарба на стіні
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Мідвей Контемпорарі
Арт», Сент-Пол, Міннесота

ВАЛЕРІ ДЕМ'ЯНЧУК (нар. 1972 р. в Києві, Україна) вчилася в Інституті Пратта, Нью-Йорк (диплом бакалавра образотворчих мистецтв 1998 р.) і, крім кількох грантів та стипендій, здобула нагороду Гуртка Пратта за визначні успіхи в навчанні (1998). Вона почала малювати в художній школі ім. Шевченка в Києві (1991). Її малюнки виставлялись у галереї «Джордж Адамс», Нью-Йорк (2001), Арканзаському Центрі мистецтв, Літл-Рок (2001), Музеї мистецтв Арно, Елміра, штат Нью-Йорк (2001), та в Галереї «Татішефф», Нью-Йорк (2000, 1999). Її твори належать кільком громадським колекціям, зокрема Музеєві сучасного мистецтва Гонолулу, Гавайські острови, та Музеєві мистецтв округу Грінвілл, штат Південна Кароліна. Дем'янчук живе й працює в Нью-Йорку.

«Позбавляючи зображуваний об'єкт кольору, графічний малюнок здобуває перевагу, спрямовуючи увагу глядача на те, що являє собою невід'ємну рису зображуваного об'єкта, як-от його форма

чи структурні зв'язки між його частинами. На своїх малюнках я загострюю фокус на притаманній тому чи іншому об'єкту природі, вивільняючи його з попередніх глядацьких асоціацій та концептуалізацій. Мені це вдається завдяки вилученню об'єктів із природного (тобто звичного чи очікуваного) середовища й розміщенню їх на аморфно відкритому й нейтрально білому просторі паперового аркуша. Я уявляю контакт глядача з моїми об'єктами як самотню візуальну подорож – здобуття особистого досвіду, якому сприяє інтимний масштаб графітового малюнка, що ніби заохочує глядача до якнайпильнішого візуального дослідження».



Валері Дем'янчук
Без назви (Кактус)
(деталь), 2001
Олівець на папері
73,7 x 58,4 см загалом
З колекції Морлі та Джейн
Сефер; Оpubліковано з
дозволу галереї «Джордж
Адамс», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк

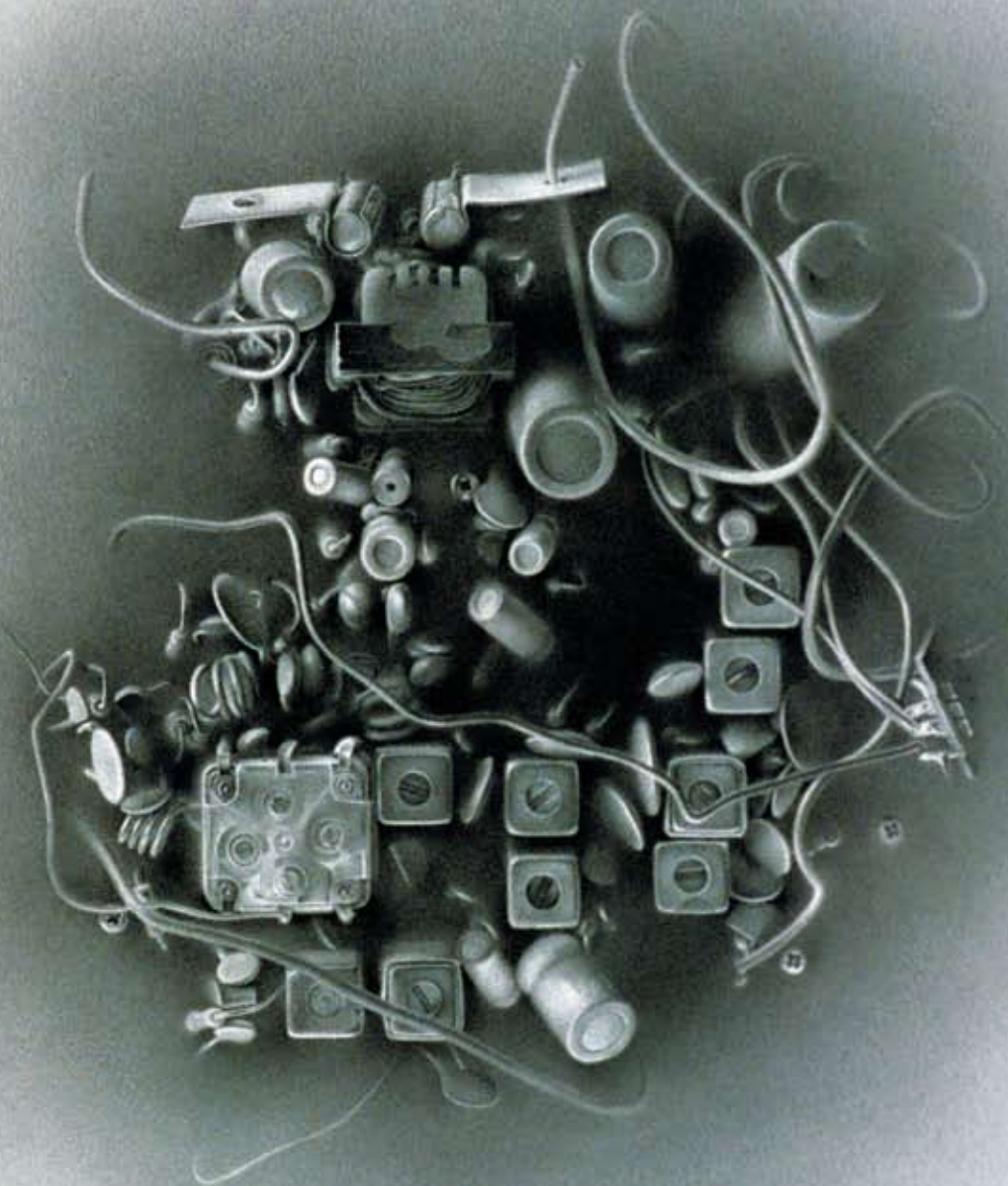




Валері Дем'янчук
Без назви (Кокос)
(деталь), 2002
Олівець на папері
101,6 x 76,2 см
Опубліковано з дозволу
автора і галереї «Джордж
Адамс», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Валері Дем'янчук
Крило (деталь), 2000
Олівець на папері
52,1 x 73,7 см загалом
Музей сучасного
мистецтва Гонолулу:
Викуплено за кошти, надані
фондом REC – Робертою
Чінг Лі, Джеймсом Нап'єром;
а також на кошти, отримані
за дарунок Джона Янга (за
обміном), 2002; Опубліковано
з дозволу галереї «Джордж
Адамс», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Валері Дем'янчук
Я, 2002
Олівець на папері
101,6 x 76,2 см
Опубліковано з дозволу
автора і галереї «Джордж
Адамс», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Валері Дем'янчук
Без назви, 2001
Олівець на папері
76,2 x 97,2 см
Колекція п. Джеймса Дайка;
Опубліковано з дозволу галереї
«Джордж Адамс», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Валері Дем'янчук
Terra Firma (Суха земля) (деталь),
2001
Олівець на папері
76,2 x 101,6 см загалом
Приватна колекція Брук і Даніеля
Нейдіх; Опубліковано з дозволу
галереї «Джордж Адамс»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

Т Р І С Т А Н О Д І Р О Б І Л А Н Т

ТРІСТАНО ДІ РОБІЛАНТ (нар. 1964 р. у Лондоні, Англія) працює у жанрах скульптури і малюнка, широко використовуючи різні матеріали – від бронзи й алюмінію до скла. Брав участь у багатьох колективних виставках, мав індивідуальні виставки в «Паоло Курті», Мілан, Італія (2001), галереї «Анніна Носей», Нью-Йорк (2001), «Раум фюр Більдер», Берлін, Німеччина (1999) та в Галереї Святого Соломона, Нью-Йорк (1995, 1993). Ді Робілант живе й працює в Римі.

«Що мене приваблює і що мені подобається досліджувати, так це стан на межовій лінії, яка пролягає між внутрішнім – тим, що на споді, – і зовнішнім – більшим за саме життя. Відстань між ними невловима, але не надто велика».



Трістано ді Робілант
Без назви, 1995
Бронза
25 x 40 x 20 см
Опубліковано з дозволу автора,
Рим, Італія





Трістано ді Робілант
Безпека для двох
поколінь, 2001
Посріблена бронза
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу
автора, Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Перспектива, 1993
Теракота і штукатурка
16 x 34 x 12 см
Опубліковано з дозволу
автора, Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Питання не тільки про
морські курорти, 2003
Дерево і штукатурка
180 x 40 x 40 см
Опубліковано з дозволу
автора, Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Будівля для ангелів, 2002
Дерево, штукатурка і
залізо
147 x 55 x 55 см
Опубліковано з дозволу
автора, Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Стрілецький танець, 1998
Бронза
60 x 80 x 50 см
Опубліковано з дозволу автора,
Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Сімейний храм, 2001
Гуаш на папері
20 x 30 см
Опубліковано
з дозволу автора,
Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Дві вази, 2003
Гуаш на папері
20 x 30 см
Опубліковано з
дозволу автора,
Рим, Італія



Трістано ді Робілант
Список, 2001
Гуаш на бавовні
180 x 110 см
Опубліковано
з дозволу автора,
Рим, Італія

Трістано ді Робілант
Дош, 2003
Гуаш на папері
20 x 30 см
Опубліковано з дозволу
автора, Рим, Італія



БЕНДЖАМІН ЕДВАРДС (нар. 1970 р. в Айова-сті, штат Айова) вчився у Школі дизайну штату Род-Айленд, Провіденс (диплом магістра образотворчих мистецтв 1997 р.), вивчав малярство в Художньому інституті Сан-Франциско (1992), а також закінчив Каліфорнійський університет, Лос-Анджелес (диплом бакалавра мистецтв 1991 р.). Його перші дві авторські виставки відбулися в галереї «Артеміс Грінберг Ван Дорен», Нью-Йорк (2004, 2001). Він брав участь у Празькому бієнале, Чеська Республіка (2003); його твори виставлялись у численних колективних експозиціях – у Музеї мистецтв Клівленда, штат Огайо, Кунстмузеумі Вольфсбурга, Німеччина (2003), Музеї мистецтв «Кренбрук», Блумфілд Гіллз, штат Мічиган, Галереї «Форшу», Копенгаген, Данія, та в Центрі сучасного мистецтва "P.S.#1/МоМа", Лонг Айленд, штат Нью-Йорк. Едвардс живе й працює у Вашингтоні, округ Колумбія.

«Первісне розуміння й загальна візуалізація образу завжди починається для мене з мого щоденного досвіду споживача, з підсвідомого відтворення елементів мас-

культурного ландшафту, який невідворотно й невпинно впадає в моє сприйняття, як краплі в океан, формуючи його. Моя віра подібна до переплєтених між собою естетичних антен, які вперто прочісують цей потік мішанини речей, до спокійного поглинання історії й минулих утопій. Це віра в те, що весь мій досвід є чимось більшим, ніж проста сума: він постає як синтез, як ностальгійно-трансцендентальний феномен. Ця нова маніфестація раніше не пов'язаних між собою й неорганізованих фактів – спроба виразити щось про місця, які ми населяємо; місця, які ми втратили; місця, які прагнемо створити; й місця, яких сподіваємось ніколи не побачити».



Бенджамін Едвардс
Досвід міста Пусан,
2002
Акрил та змішана
техніка на полотні
184,5 x 245,4 см
Приватна колекція,
Нью-Йорк;
Опубліковано з
дозволу галереї
«Артеміс Грінберг Ван
Дорен», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк





Бенджамін Едвардс
Блукання, 2003
Літографія, наклад 30 примірників
91,4 x 127 см
Опубліковано з дозволу автора
і Tandem Press, Медісон, штат Вісконсин



Бенджамін Едвардс
Історичний модуль #2, 2003
Акрил на папері
29,5 x 45,7 см
Колекція Кетрін Левін, Нью-Йорк;
Опубліковано з дозволу галереї
«Артемід Грінберг Ван Дорен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Бенджамін Едвардс
Tabla Rasa: Місто
прокидається, 2003
Ірисовий друк,
наклад 30 примірників
50,8 x 76,2 см
Опубліковано з дозволу
автора й галереї
«Артемід Грінберг Ван
Дорен», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Бенджамін Едвардс
Tabla Rasa: Ми будуємо,
2003
Акрил, змішана техніка і
ландшафтна піна на
полотні
182,9 x 275 см
Колекція Рональда К.
Грінберга, Сент Луїс,
Міссурі; Опубліковано з
дозволу галереї «Артемід
Грінберг Ван Дорен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Бенджамін Едвардс
Декогерентність, 2001
Акрил, змішана
техніка, ландшафтна
піна, олівець та
розпилена фарба
на полотні
243,8 x 365,8 см
Колекція Ніка Рогатин
і Джинн Грінберг-
Рогатин, Нью-Йорк;
Опубліковано з дозволу
галереї «Артемід
Грінберг Ван Дорен»,
Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Бенджамін Едвардс
Старбакс, Сіетл: Компресія, 1998
Акрил і змішана техніка на полотні
132,1 x 193 см
Колекція Кеннет Л. Фріда, Бостон,
Массачусетс; Опубліковано з дозволу
галереї «Артемід Грінберг Ван Дорен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Бенджамін Едвардс
Пропозиція для мегаструктури, 2001
Ірисовий друк, наклад 8 примірників
71,1 x 106,7 см
Опубліковано з дозволу галереї
«Артемід Грінберг Ван Дорен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

ДЖЕЙСОН ФОЛЬЧУК (нар. 1978 р. у Нью-Йорку) вчився в Коледжі мистецтва і дизайну «Коркоран», Вашингтон, округ Колумбія (диплом бакалавра образотворчих мистецтв 1998 р.). Відтоді виставляв свої фотографії як у Вашингтоні, так і за його межами. Одержав грант Комісії округу Колумбія з мистецтв та гуманітарних наук (2001); мав авторські виставки у студіях «Ф'юзбокс» (2002) та «Блу Акорн» (2000) у Вашингтоні. Брав участь у колективних виставках, зокрема в «Арт Бейсел Майамі-Біч» (цю виставку було організовано Галереєю мистецтв «Коркоран» та Посольством США в Бразилії), в студії «Сигнал 66 Арт Спейс», Вашингтон, округ Колумбія (2000), в Інституті мистецтва фотографії, Ліма, Перу (1999) та в Музеї мистецтв Форт-Лодердейла, штат Флориди (1998). Фольчук живе й працює у Вашингтоні, округ Колумбія.

«Я використовую фотографію, щоб досліджувати спільноти, які ми створюємо, спостерігати над тим, як ми живемо й працюємо в заданих ними параметрах. Мене цікавить те, як організовані наші околиці й міста; я прагну зрозуміти, як у їхній

структурі відображається наш щоденний спосіб життя. За допомогою своєї камери я досліджую рельєф будинків та вулиць, демаркаційних ліній, що відділяють приватну власність. І все це – щоб досягнути характер нашого зв'язку (чи його відсутність) із простором, який ми населяємо. Адже нас оточують кордони, які часто лишаються непоміченими. Мене цікавить вплив цих кордонів на нас – як вони можуть одних обмежувати, а для інших створювати нові можливості. Простори, які ми населяємо, мають здатність впливати на взаємини, які ми формуємо, та об'єкти, якими себе оточуємо. Мої фотографії немов коливаються між присутністю й відсутністю, світлом і тінню, близькістю й віддаленістю, досліджують взаємоперетин громадського й особистого простору».



Джейсон Фольчук
Без назви (Літак),
2003
Струменевий друк
30,5 x 40,6 см
Опубліковано з
дозволу автора та
студії «Ф'юзбокс»,
Вашингтон, округ
Колумбія





Джейсон Фольчук
Без назви (Крамничні
візки), 2003
Струменевий друк
30,5 x 40,6 см
Опубліковано з дозволу
автора та студії
«Ф'юзбокс», Вашингтон,
округ Колумбія



Джейсон Фольчук
Без назви (Частина), 2003
Кольоровий друк
50,8 x 61 см
Опубліковано з дозволу
автора та студії «Ф'юзбокс»,
Вашингтон, округ Колумбія



Джейсон Фольчук
Наростання недоброго
передчуття (Провина), 2002
Кольоровий друк,
накладений на
плексиглас, наклад
5 примірників
76,2 x 101,6 см
Опубліковано з дозволу
автора та студії
«Ф'юзбокс», Вашингтон,
округ Колумбія

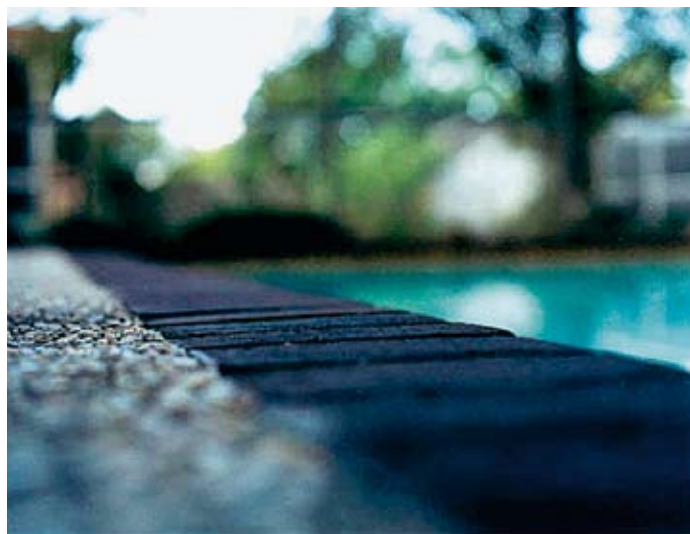
Джейсон Фольчук
Без назви (Смужка
скошеної трави), 2003
Струменевий друк
30,5 x 40,6 см
Опубліковано з дозволу
автора та студії
«Ф'юзбокс», Вашингтон,
округ Колумбія





Джейсон Фольчук
Розгортання/Спокій, 2002
Кольоровий друк, накладений на плексиглас,
наклад 5 примірників
101,6 x 127 см
Опубліковано з дозволу автора та студії «Ф'юзбокс»,
Вашингтон, округ Колумбія

Джейсон Фольчук
Всевище (Відкриття/Закриття), 2002
Кольоровий друк, накладений на
плексиглас, наклад 5 примірників
76,2 x 101,6 см
Опубліковано з дозволу автора та студії
«Ф'юзбокс», Вашингтон, округ Колумбія



Джейсон Фольчук
Без назви
(Віображення
берега), 2003
Струменевий друк
20,3 x 25,4 см
Опубліковано з дозволу
автора та студії
«Ф'юзбокс», Вашингтон,
округ Колумбія

ТРЕНТОН ДОЙЛ ГЕНКОК (нар. 1974 р. в Оклахома-сіті, штат Оклахома) вчився в Школі мистецтв Тайлера, Темплський університет, Філадельфія, штат Пенсильванія (диплом магістра образотворчих мистецтв 2000 р.), та в Техаському комерційному університеті (диплом бакалавра образотворчих мистецтв 1997 р.). Серед його численних нагород – грант Фундації Джоан Мітчелл, Нью-Йорк (1999), стипендія імені Камілл Генкс Косбі для афро-американських художників, Скоухеган, штат Мейн (1997) та грант імені Арча й Анни Джайлс Кімбро Музею мистецтв у Далласі, штат Техас. У двадцять п'ять років Генкок став одним із наймолодших художників, які брали участь у Бієнале Вітні, що проводиться Музеем американського мистецтва Вітні, Нью-Йорк (2000). Він мав персональні виставки в Музеї сучасного мистецтва, Норт-Майамі, штат Флорида (2003), в галереї «Джеймс Коен», Нью-Йорк (2003), студії «Данн енд Браун Контемпорарі», Даллас, Техас (2002), а також у Музеї сучасного мистецтва, Х'юстон, Техас (2001). Твори Дойла брали участь у численних колективних виставках; вони зберігаються у багатьох музейних колекціях, таких як Бруклінський Музей мистецтв, Нью-Йорк, Далласський Музей мистецтв, Техас, Музей образотворчих мистецтв, Х'юстон, Техас, та Музей американського мистецтва Вітні. Генкок живе й працює в Х'юстоні.

«Я черпаю натхнення просто зі сміття, яке знаходжу, причому це може бути якась

дрібничка, підібрана у пральні з кошика для білизни, чи щось помічене на проти-лежному боці вулиці, яке здалось мені таким цікавим, що я зупинив машину, щоб підібрати його й покласти в багажник. По-перше, щось є в тому, щоб підібрати те, що вже нікому не належить і ніби просить-ся до тебе. А по-друге, щось є в самих цих речах, викинутих людьми... Часто їх викидають, бо вони старі. Такі речі ніби вкри-ті патиною, адже вони мають свою власну історію. Їх любили, ненавиділи й любили знову, аж поки не викинули. Тільки уявіть, скільки історій вони можуть розповісти! Але коли їх викинули і ви їх знайшли в сміт-ті, тоді вони нагадують лише бліду копію то-го, чим були колись. Ї інколи дуже цікаво подивитись на те, чим вони стали. Отож я їх повертаю до життя, щоб потім вигадува-ти про них свої власні історії».

Веб-сайт: www.pbs.org/art21/artists/hancock/clip1.htm#

"Art: 21 – Art in the Twenty-First Century"

© Art 21, Inc. 2001, 2003



Трентон Дойл Генкок
Хор (деталь), 2003
Інсталяція: Для
Флорині підлоги
Змішана техніка на
полотні
248 x 349,3 см загалом
Опубліковано з дозволу
автора та Музею
американського
мистецтва Вітні, Нью-Йорк, штат
Нью-Йорк; викуплено на кошти
Комітету з питань сучасності
2003. 194





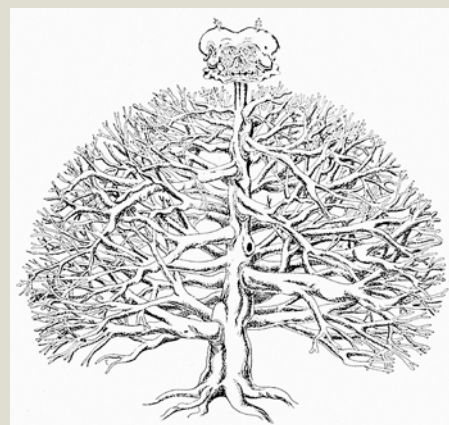
Трентон Дойл Генкок
Хор і квітник, 2003
Інсталяція: Для Флориної
підлоги
Змішана техніка на полотні
та шпалерах
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Джеймс Коен», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Трентон Дойл Генкок
Підготовчий малюнок на
стіні, 2003
Інсталяція: Для Флориної
підлоги
Акрилова чорна атласна
малярна фарба
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу
автора та галереї
«Джеймс Коен», Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк



Трентон Дойл Генкок
Ми любимо вас (деталь), 2003
Чорнило, гіпс та колаж на полотні
172,7 x 182,9 см загалом
Приватна колекція, Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Данн енд Браун
Контемпорарі», Даллас, Техас



Трентон Дойл Генкок
Бай-бай (Рештки кістяка), 2002
Офорт на папері, перша
з 11 частин
55,9 x 38,1 см
Опубліковано з дозволу
галереї «Данн енд Браун
Контемпорарі», Даллас, Техас,
та галереї «Джеймс Коен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Трентон Дойл Генкок
Наша Луд Стіфф (деталь), 2002
Змішана техніка на фетровому
сукні
204,5 x 207,6 см загалом
Колекція Доналда Р. Маллінза
молодшого, Остін, Техас
Опубліковано з дозволу автора
та галереї «Данн енд Браун
Контемпорарі», Даллас, Техас



Трентон Дойл Генкок
Струді Флооо (деталь), 2002
Змішана техніка
198,1 x 322,6 см загалом
Колекція Лінди Пейс, Сан-Антоніо, Техас
Опубліковано з дозволу автора та галереї
«Данн енд Браун Контемпорарі», Даллас,
Техас



Трентон Дойл Генкок
Бай-бай (Фінал), 2002
Офорт на папері, перша
з 11 частин
55,9 x 38,1 см
Опубліковано з дозволу
галереї «Данн енд Браун
Контемпорарі», Даллас, Техас,
та галереї «Джеймс Коен»,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

СТЕЙСІ ЛЕВІ (нар. 1960 р. у Філадельфії, штат Пенсильванія) вчилась у Школі мистецтв Тайлера, Темпльський університет, Філадельфія, штат Пенсильванія (диплом магістра образотворчих мистецтв 1991 р.), Скоухеганській школі малювання, Мейн (1988), Єльському університеті, Нью-Гейвен, штат Коннектикут (диплом бакалавра мистецтв 1984 р.) та в Архітектурній Асоціації, Лондон, Англія (1981). Хоча Леві – дипломований фахівець зі скульптури, вона також здобула освіту з лісництва, екології та ландшафтної архітектури. Її було запрошено до участі у виставці «Док'юмента-11» в Касселі, Німеччина (2002), вона здобувала численні гранти, не раз брала участь в індивідуальних та колективних виставках. Леві живе й працює у Філадельфії.

«Двадцяте сторіччя покликала вченого стати перекладачем природи. Але наука використовує занадто обмежений словник, щоб зрозуміти навколишній світ, до того ж мова науки – це радше мова сепарації, ніж інтеграції. Наука ігнорує присутність спостерігача. Сама природа наукового аналізу відкидає суб'єктивний досвід на користь об'єктивних даних. Словник мистецтва багатший, до того ж мистецтво може говорити багатьма мовами. Не вдаючись до емпіричного позитивізму, воно

може об'єднати розрізнені між собою наукові і культурологічні підходи, щоб запропонувати такий спосіб зображення нашої землі, який би включав самих глядачів у перспективу природного світу, що його вони розглядають.

У своїх інсталяціях я досліджую ті аспекти природних процесів, які роблять кожне місце саме таким, яким ми його знаємо. Запускання всередину вітру, який надимає компас із 1000 прапорів, картографування річки водами з її приток та збирання літніх опадів – це все скульптурні винаходи, покликані зробити невидимі сили природи помітнішими для глядача. В своїх творах я намагаюсь перетлумачити наукове пояснення природних систем, переосмислюючи їхні візуальні компоненти. Переплітаючи ясність діаграм і дохідливість карт із якимось нутряним відчуттям місця, я прагну створити момент подиву і прозріння для глядача».

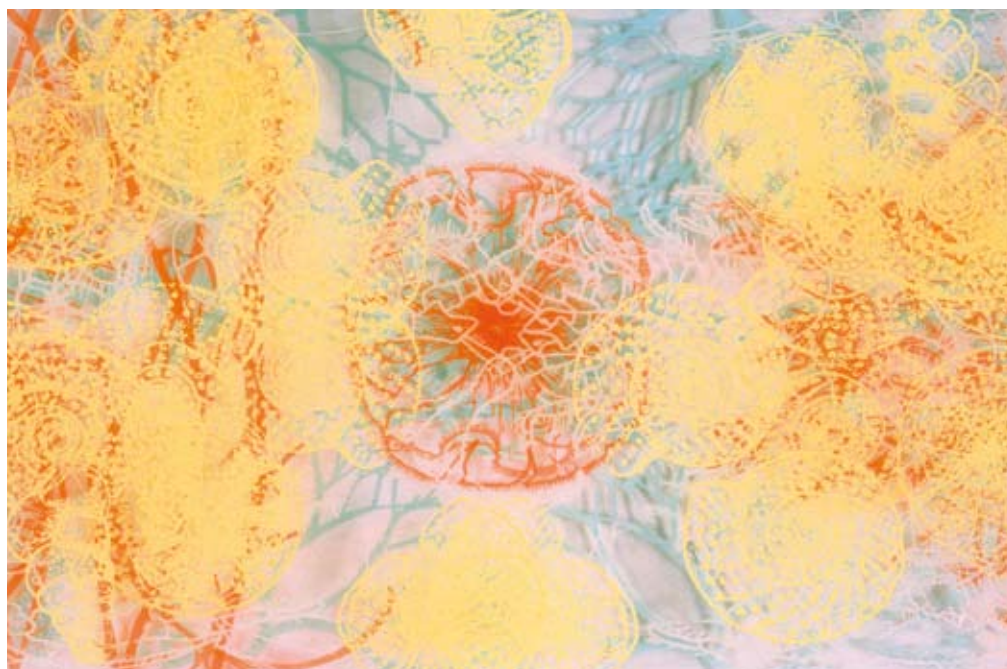


Стейсі Леві
Старе міське поле:
діаграма порожнього
місця (деталь), 1998
Сталь, папір, шкіра, гума,
майлар, вініл, пластик,
мідь, бджолиний віск,
фанера і звук
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу
автора та Студії сучасного
мистецтва Ларрі Бекера, Філа-
дельфія, Пенсильванія

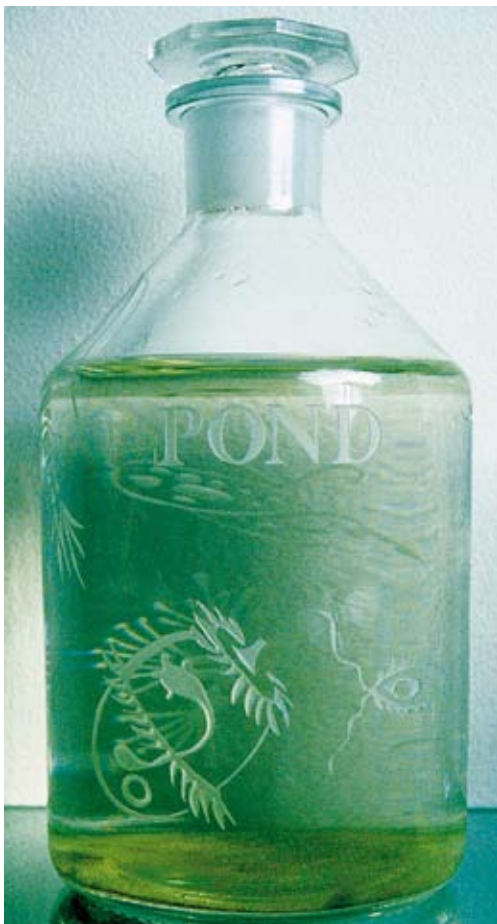




Стейсі Леві
Старе міське поле: діаграма
порожнього місця, 1998
Сталь, папір, шкіра, гума,
майлар, вініл, пластик, мідь,
бджолиний віск, фанера і звук
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія



Стейсі Леві
Морська колона (деталь), 2002
Шовкографія на безбарвному
акрилі
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія



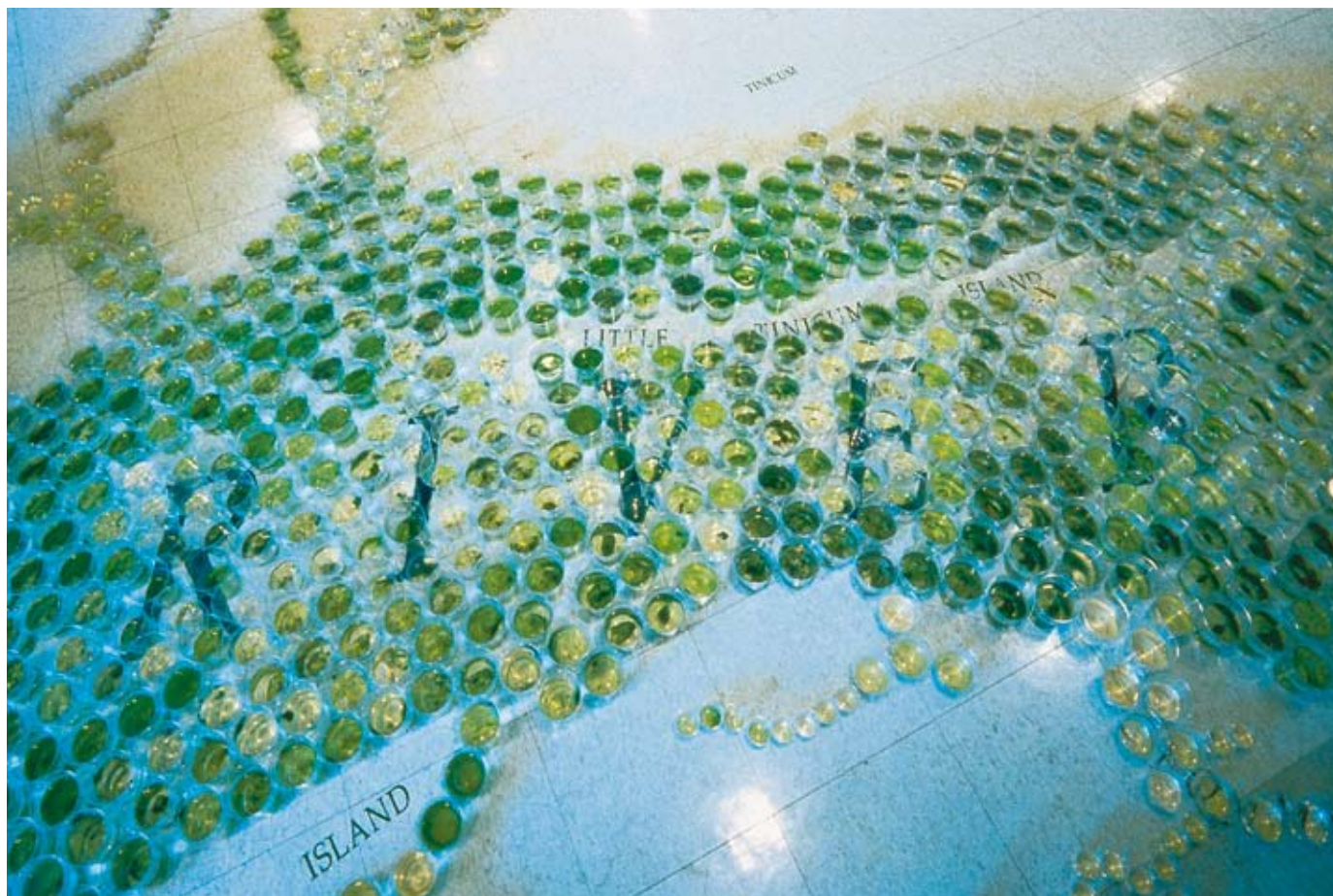
Стейсі Леві
Вода в посудині (графин: деталь для інсталяції
«Резервуари»), 1996
Піскоструминне скло, сталеві скоби, скляна
полиця та вода
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора та Студії
сучасного мистецтва Ларрі Бекера,
Філадельфія, Пенсильванія



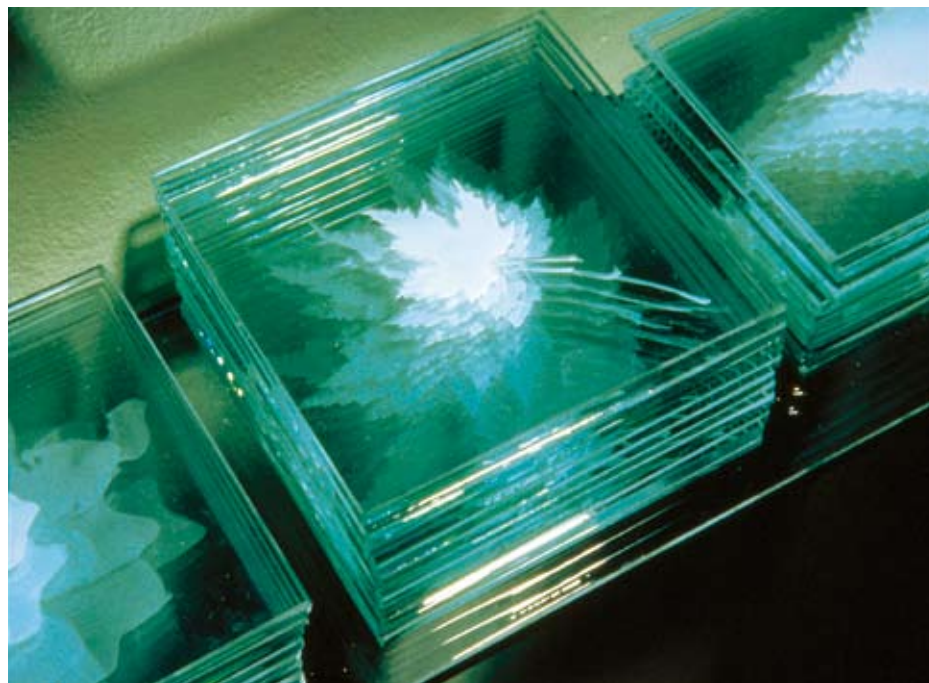
Стейсі Леві
Водяна мапа, 2003
Піскоструминний камінь
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія



Стейсі Леві
Сад цвілі, 1999–2002
Піскоструминне скло, агар та
спори цвілі
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія



Стейсі Леві
Течія, 1996
Збирана вода, пластикові
чашки та вінілові літери
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія



Стейсі Леві
Облік листя, 1994
Піскоструминне скло та полиця
з кованими сталевими скобами
Розміри змінні
Опубліковано з дозволу автора
та Студії сучасного мистецтва
Ларрі Бекера, Філадельфія,
Пенсильванія

ДАНТЕ МАРІОНІ (нар. 1964 р. у Мілл-Веллі, штат Каліфорнія) здобув освіту з виготовлення художнього скла в Школі художнього скла ім. Пілчука, Стенвуд, штат Вашингтон, та в Пенландській школі ремесел, Пенланд, штат Північна Кароліна (1983). Його твори широко виставлялись як на індивідуальних, так і на колективних виставках у США та за кордоном. Серед його численних винагород Міська премія за видатні досягнення в мистецтві художнього скла від Нью-Йоркського Центру художнього скла, Нью-Йорк (1997), Премія для молодих американців від Американського музею ремесел, Нью-Йорк (1998), та Премія Фондації імені Луїса Комфорта Тіффані, Ойстер-Бей, штат Нью-Йорк (1987). Маріоні викладав у кількох навчальних закладах, а протягом 1990–2000 рр. – у Школі художнього скла ім. Пілчука. Його твори виставлені в таких експозиційних центрах, як Колекція декоративного мистецтва Білого Дому, Вашингтон, округ Колумбія, галерея «Ренвік» при Смітсонівському Музеї американського мистецтва, Вашингтон, округ Колумбія, Музей мистецтва ім. Карнегі, Піттсбург, штат Пенсильванія, Японський національний музей ремесел, Токіо, Новозеландський національний музей, Окленд, та Національний музей Стокгольма, Швеція. Маріоні живе й працює в Сіетлі.

3 веб-сторінки Данте Маріоні (<http://www.dantemarioni.com>):

«Запитайте в Данте Маріоні, про що його твори, і він вам негайно відповість: «Про видування скла».

Маріоні любить і глибоко поважає процес видування скла. Для нього виготовлення скляних предметів – це «радше мистецтво видування скла, ніж видування мистецьких виробів зі скла». Він чуйно обереігає традиції свого ремесла, одержаним у спадок. Передусім його цікавить те, як працює скло, а його елегантні посудини яскраво засвідчують нерозривний зв'язок автора з матеріалом».

- Тіна Олдноу, історик мистецтва, спеціалізується на історії та сучасному мистецтві виготовлення художнього скла



Данте Маріоні
Прозорі вази у вигляді
листя, 1998
106,7 см у найвищій точці
Опубліковано з дозволу
автора, Сіетл,
штат Вашингтон





Данте Маріоні
Листя Ретічелло, 2002
71,1 см у найвищій точці
Опубліковано з дозволу
автора, Сіетл,
штат Вашингтон



Данте Маріоні
Ваза з десятима ручками, 2001
86, 4 x 27, 9 см у найвищій точці
Опубліковано з дозволу
автора, Сіетл, штат Вашингтон



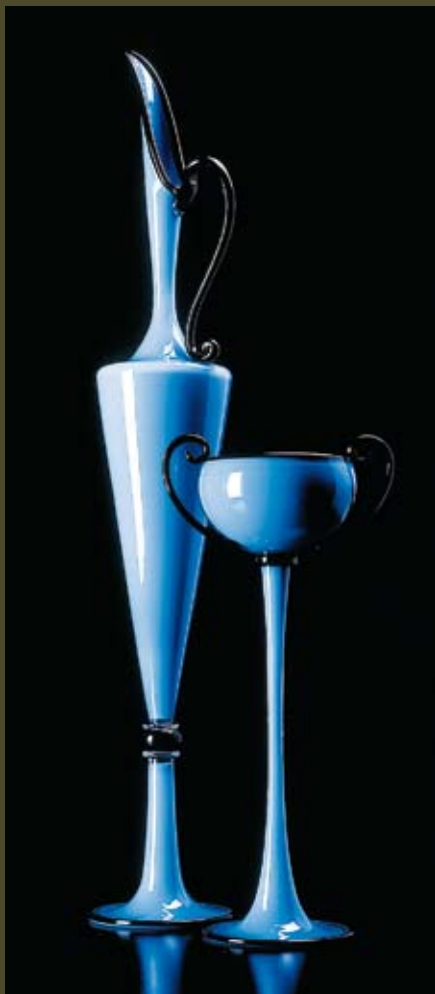
Данте Маріоні
Виставка
кольорових
посудин, 2003
68,6 x 47 x 14 см
Опубліковано з
дозволу автора,
Сіетл,
штат Вашингтон



Данте Маріоні
Виставка чорних
і білих посудин, 2003
68,6 x 45,7 x 12,7 см
Опубліковано з
дозволу автора, Сіетл,
штат Вашингтон



Данте Маріоні
Мозаїчна ваза, 2002
99,1 x 20,3 см
Опубліковано з дозволу автора, Сіетл,
штат Вашингтон



Данте Маріоні
Блакитна пара,
2003
71,1 см у найвищій
точці
Опубліковано з
дозволу автора,
Сіетл,
штат Вашингтон



Данте Маріоні
Червоне тріо, 2000
96,5 см у найвищій точці
Опубліковано з дозволу автора,
Сіетл, штат Вашингтон



Данте Маріоні
Чорно-біла ваза
«Гамбо», 2000
102,9 x 15, 2 см
Опубліковано з
дозволу автора, Сіетл,
штат Вашингтон

МЕТТ СОНДЕРС (нар. 1975 р. в Такомі, штат Вашингтон) навчався в Школі мистецтв при Єльському університеті у Нью-Гейвені, штат Коннектикут (диплом магістра образотворчих мистецтв 2000 р.) та в Гарвардському коледжі у Кембриджі, штат Массачусетс (диплом бакалавра мистецтв 1997 р.). Мав численні авторські виставки, зокрема в Центрі образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда у Нью-Йорку (2003), галереї «Аналікс Фореввер» у Женеві, Швейцарія (2001), та Центрі «Холіок» у Кембриджі, Массачусетс (1999). До його нагород і відзнак належать стипендія ім. Роберта Шелькопфа (2001), премія ім. Луїса Садлера (1997) та премія ім. Томаса Т. Гупеса (1997). Сондерс живе й працює в Берліні, Німеччина.

«Дійство й самоусвідомлення, театральність і суперництво – на сьогодні це вже застарілі ідеї; моделі мас-культури заступили собою індивідуума і родину як базові одиниці філософії та психології. Ринок культури роздувся так, що вже жодна мова не здатна його описати. Ми більш ніж будь-коли налаштовані на тонкі порухи речей – це гіперскладний, манірний світ віртуозної культури, яка зображає саму себе. Фільм і, по-своєму, історія є нашими базовими текстами, або ж підтекстами. В Інтернеті чи на вулиці ми розігруємо деталізовані вистави нашої любові до цих текстів. Однак індивідуальний фільм, як і

індивідуальний глядач, часто виявляється сентиментальним. І дивовижно захопливим.

Джек Сміт і, на практиці, Воргол встановили способи опису того, що стається з «акторами, розпеченими до амоку, до шаленства». Моя творчість почалася з одержимості цими вже зафіксованими, майже інтимними моментами дійства, яке раптово переривається, або так і не починається, або ж стає надмірним. Історія також «переграє» (як часто і живопис). У процесі творчості гра між віднайденими мною портретами акторів і їхніми публічними масками все більше перетворювалась на мої власні манери і стиль, які наповнювалися значущістю історичних моментів. Я однаковою мірою працював у жанрі живопису, малюнка та рухомого зображення, прагнучи досягнути особливої виразності, особистісності й найвищої узагальненості та рухливості. Тож, окрім іншого, моя творчість звернута сама до себе – це нібито діаграма моїх власних упереджень. Останнім часом вона нагадує мелодраматичний фільм, у якому накладаються одне на одного людські життя, кар'єри, сюжети, дійства та мій власний глядацький корабель».



Метт Сондерс
Удо (Егоманія), 2001
Олія на полотні
99,1 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу
автора та Центру
образотворчих мистецтв
Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк





Метт Сондерс
Перукар #2 (Удо й Елізабет), 2003
Олія на полотні
111,8 x 154,9 см
Опубліковано з дозволу автора та Центру
образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

Метт Сондерс
Удо й Тільда, 2002
Олія на полотні
167,6 x 274,3 см
Опубліковано з дозволу автора та Центру
образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк





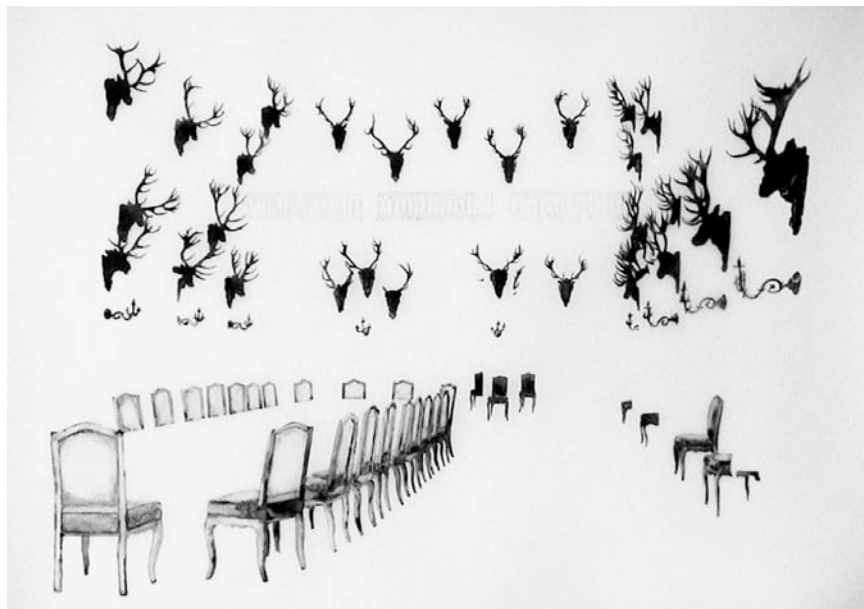
Метт Сондерс
Кракауер (Старий), 2003
Туш на майларі
20,3 x 16,5 см
Опубліковано з дозволу автора та Центру
образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Метт Сондерс
Фассбіндер у дитинстві, 2002
Туш на майларі
20,3 x 15,2 см
Опубліковано з дозволу автора та Центру
образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Метт Сондерс
Удо (Егоманія) / 4, 2001
Олія на полотні
99,1 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу
автора та Центру
образотворчих мистецтв
Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Метт Сондерс
Оленьчі роги (Моріцбург) /1, 2002
Туш на майларі
76,2 x 106,7 см
Опубліковано з дозволу автора та
Центру образотворчих мистецтв
Ломбарда-Фрейда, Нью-Йорк,
штат Нью-Йорк

Метт Сондерс
Піжама Воррена Дж.
Гардінга, 2001
Туш на майларі
106,7 x 76,2 см
Опубліковано з дозволу
автора та Центру
образотворчих мистецтв
Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



Метт Сондерс
Аста (замолоду), 2003
Туш на майларі
20,3 x 16,5 см
Опубліковано з дозволу
автора та Центру
образотворчих мистецтв
Ломбарда-Фрейда,
Нью-Йорк, штат Нью-Йорк



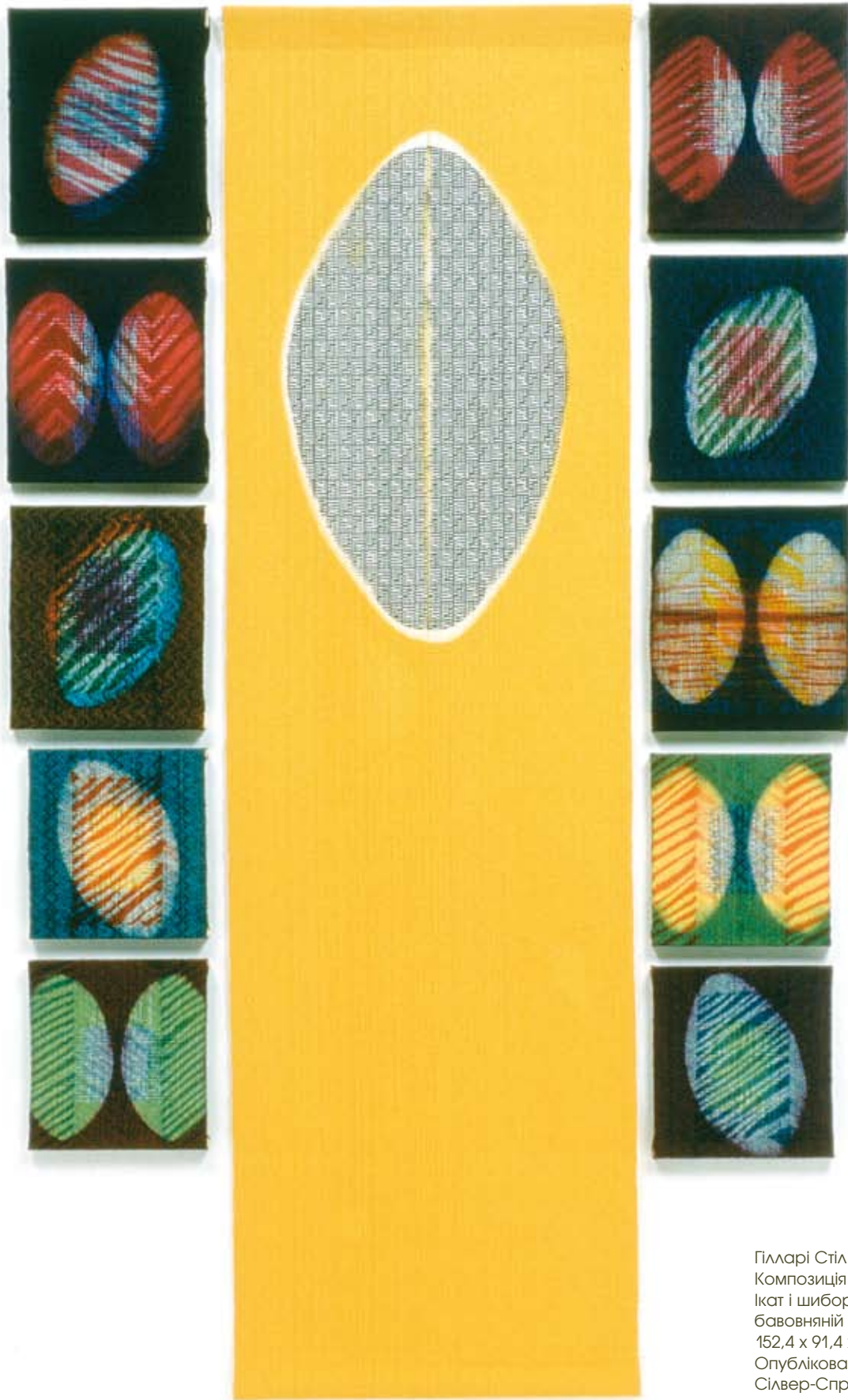
ГІЛЛАРІ СТІЛ (нар. 1959 р. в Нью-Йорку, штат Нью-Йорк) вчилася в університеті штату Нью-Йорк у Буффало (диплом бакалавра мистецтв 1980 р.). Після закінчення курсу продовжувала вивчати художній текстиль у цьому ж університеті в Буффало (1980–1981 та 1986–1988 рр.), їздила до Кот-д'Івуару від університету Дру, Медісон, штат Нью-Джерсі (1992) та до Перу й Чилі (1999). Також вивчала педагогіку в Мерілендському Інституті при Коледжі мистецтв, Балтімор (диплом магістра мистецтв 1997 р.). Мала індивідуальні виставки в Галереї мистецтв «Гленв'ю Меншн», Роквілл, штат Меріленд (2002, 1999), Інституті образотворчих мистецтв Гойта, Нью-Касл, штат Пенсильванія (1995), Галереї мистецтв Центру Рузвельта, Кеттерінг, штат Огайо. Твори Стіл включалися до численних колективних виставок у таких закладах, як Музей Художників, Вашингтон, округ Колумбія (2003), та галерея «Снайдерман/Воркс», Філадельфія, штат Пенсильванія (2002, 2001, 2000). Її праці також зберігаються в кількох громадських колекціях, зокрема в колекції галереї «Ренвік» при Смітсонівському Музеї американського мистецтва, Вашингтон, округ Колумбія.

«Як і будь-яке з комунікативних мистецтв, художній текстиль відображає такі естетичні принципи, як збалансованість, симетрія, рух, ритм, властиві також музиці та мові. Як і всі матеріальні засоби передачі культури, виготовлення тканини являє собою складний творчий процес, кульмінацію знань попередніх поколінь про мистецтво фарбування і ткацтва. Відтак сама структура тканини, на додаток до образного дизайну й колористики на її поверхні, може багато дечого розповісти глядачеві, виступаючи предметною історією і метафорою. На мене величезний вплив справили традиції виготовлення текстилю, особливо техніки захисного фарбування, що використовуються в Азії, на Американському континенті та в Західній Африці».



Гіларі Стіл
Дівочий дух тікає;
повертається жіночий,
1990
Основа ікат, ручне
плетіння з бавовни,
віскоза і шовк
259,1 x 259,1 см
Опубліковано з дозволу
автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд





Гімларі Стіл
Композиція без назви, 2000
Ікат і шиборі на тканин
бавовняній тканині
152,4 x 91,4 x 2,5 см
Опубліковано з дозволу автора,
Сілвер-Спрінг, штат Меріленд



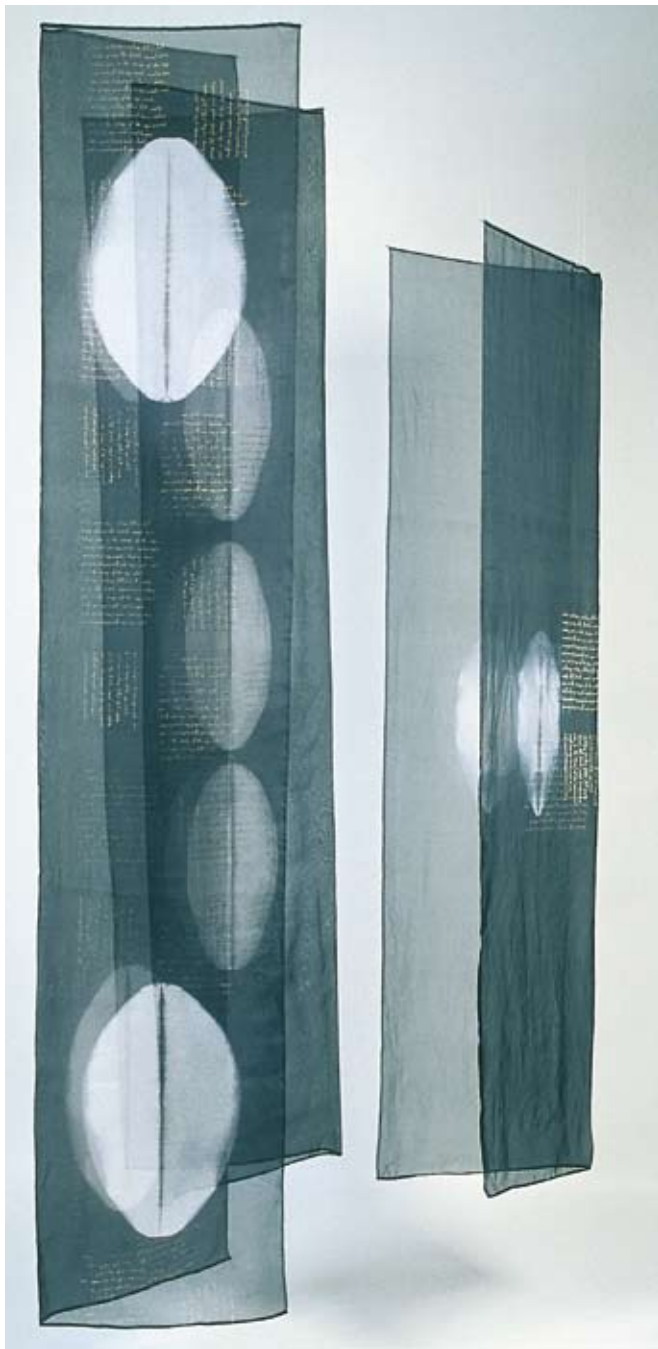
Гіларі Стіл
Дванадцять, 2003
Ікат і шиборі на тканий вручну бавовняній тканині
121,9 x 83,8 см
Опубліковано з дозволу автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд



Гіларі Стіл
Багато місяців, 2002
Ікат і шиборі на тканий вручну бавовняній тканині
228,6 x 203,2 см
Опубліковано з дозволу автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд



Гіларі Стіл
Композиція з шести,
2002
Ікат і шиборі на тканий
вручну бавовняній
тканині
71,1 x 61 см
Опубліковано з дозволу
автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд



Гімларі Стіл
Материнство, 1998
Фарбоване шиборі, шовкографія
на шовку
269,2 x 142,2 x 61 см
Опубліковано з дозволу автора,
Сілвер-Спрінг, штат Меріленд



Гімларі Стіл
Поточні події (деталь), 2001
Ручне плетіння з газет і бавовни
81,3 x 81,3 см загалом
Опубліковано з дозволу автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд



Гімларі Стіл
Історія (деталь), 1998
Шовкографія на
фарбованому шовку
203,2 x 152,4 x 30,5 см
загалом
Опубліковано з дозволу
автора, Сілвер-Спрінг,
штат Меріленд

ЕМІ ВІЛЕР (нар. 1968 р. у Лос-Анджелесі, штат Каліфорнія) вчилася у коледжі Рід, Портленд, штат Орегон (диплом бакалавра мистецтв 1991 р.), продовжила навчання в Школі мистецтв у Берліні, Німеччина (1994). Перш ніж повернутися до школи мистецтв при Інституті мистецтв в Чикаго, штат Іллінойс (диплом магістра образотворчих мистецтв 1996 р.), вона рік викладала англійську мову в Японії. Здобувши диплом, Вілер переїхала до Каліфорнії, де викладала живопис в університеті Каліфорнії в Ірвіні. Зараз живе й працює в Лос-Анджелесі. Мала індивідуальні виставки в галереях «Шошана Вейн Гелері», Санта-Моніка, штат Каліфорнія (2003, 2001), «Брюнінг + Зішке», Дюссельдорф, Німеччина (1999), «Пост» Лос-Анджелес, Каліфорнія (1999), та «Бронвін Кінен», Нью-Йорк (1999). Її абстрактні полотна входили до численних колективних виставок у таких закладах, як Музей сучасного мистецтва в Тусоні, Арізона (2002), Музей Хаммера при Каліфорнійському університеті, Лос-Анджелес, Каліфорнія (2001), та галерея «Отіс», Лос-Анджелес (2000).

«Я сама себе називаю художником-абстракціоністом попри те, що багато з моїх образів є дещо репрезентативними. Думаю, що, називаючи свої твори абстрактними, я прагну підкреслити, що ФАРБА справді дуже важлива для мене. Я люблю фарбу й те, як вона працює, тож

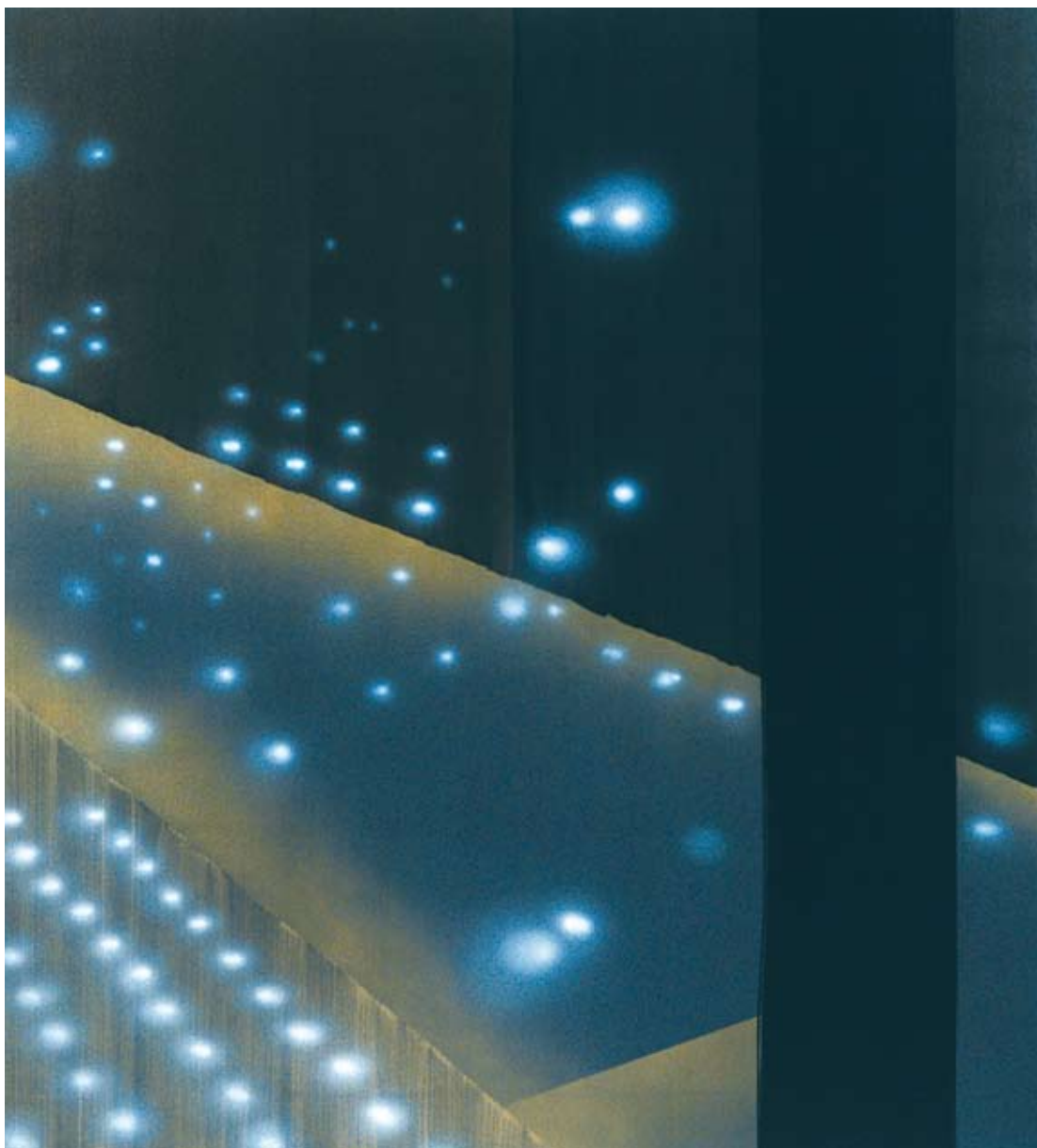


Емі Вілер
Лос-Анджелес, 2003
Акрил на полотні
137,2 x 137,2 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія

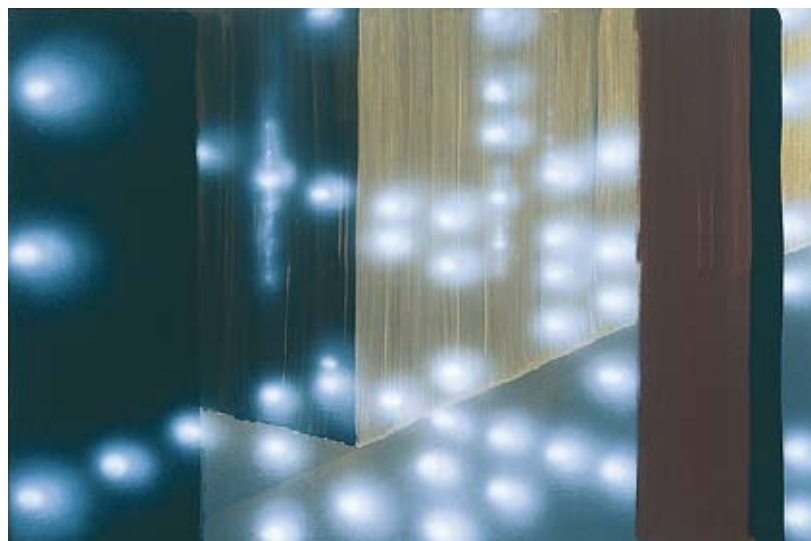
хочу, щоб ця любов відчувалась у моїх творах. Вони досліджують притаманні фарбі якості, прагнучи якнайкраще їх використати – то розбризкуючи фарбу з пульверизатора, то накладаючи її великою щіткою широкими мазками через все полотно, то малюючи дрібними цятками, то розводячи фарбу так, що вона стає прозорою. Водночас я хочу, щоб мої картини були зрозумілими, тому намагаюсь використовувати фарбу простими, ефективними, ясними способами. Я не прагну, щоб мої картини мали вигляд каталогу мистецьких «трюків». Найважливішим для мене завжди було, щоб образ (те, що я зображаю фарбами) і самі фарби (спосіб зображення) мали однакову вагу.

Що ж до змісту моєї творчості, думаю, що мої картини – про бажання і його не-реалізованість. Я усвідомлюю, що це надто загальні, надто туманні слова, але не можу вигадати кращих. Коли ж я працюю над картиною, тоді все здається дуже зрозумілим. На моїх картинах в основному зображені красиві, але недоступні простори і речі. Всі вони так чи інакше передають ситуації, в яких я буквально чи в переносному смислі перебуваю сама по цей бік полотна».





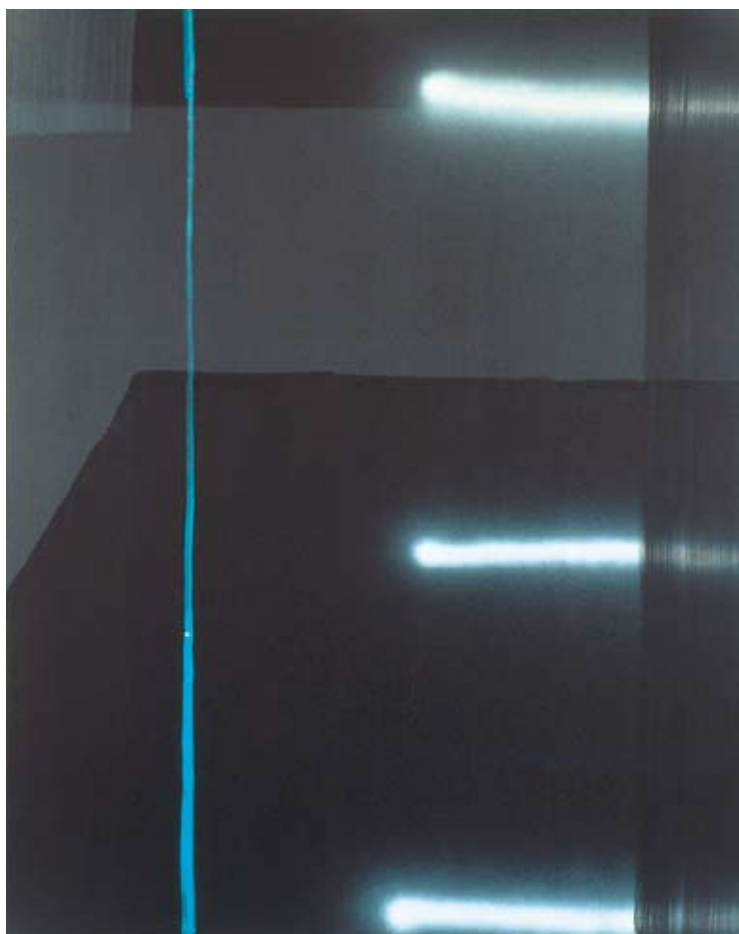
Емі Вілер
Сьогодні ввечері сьогодні ввечері, 2003
Акрил на полотні
152,4 x 137,2 см
Опубліковано з дозволу автора та
«Шошана Вейн Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



Емі Вілер
Швидше, 2003
Акрил на полотні
91,4 x 137,2 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



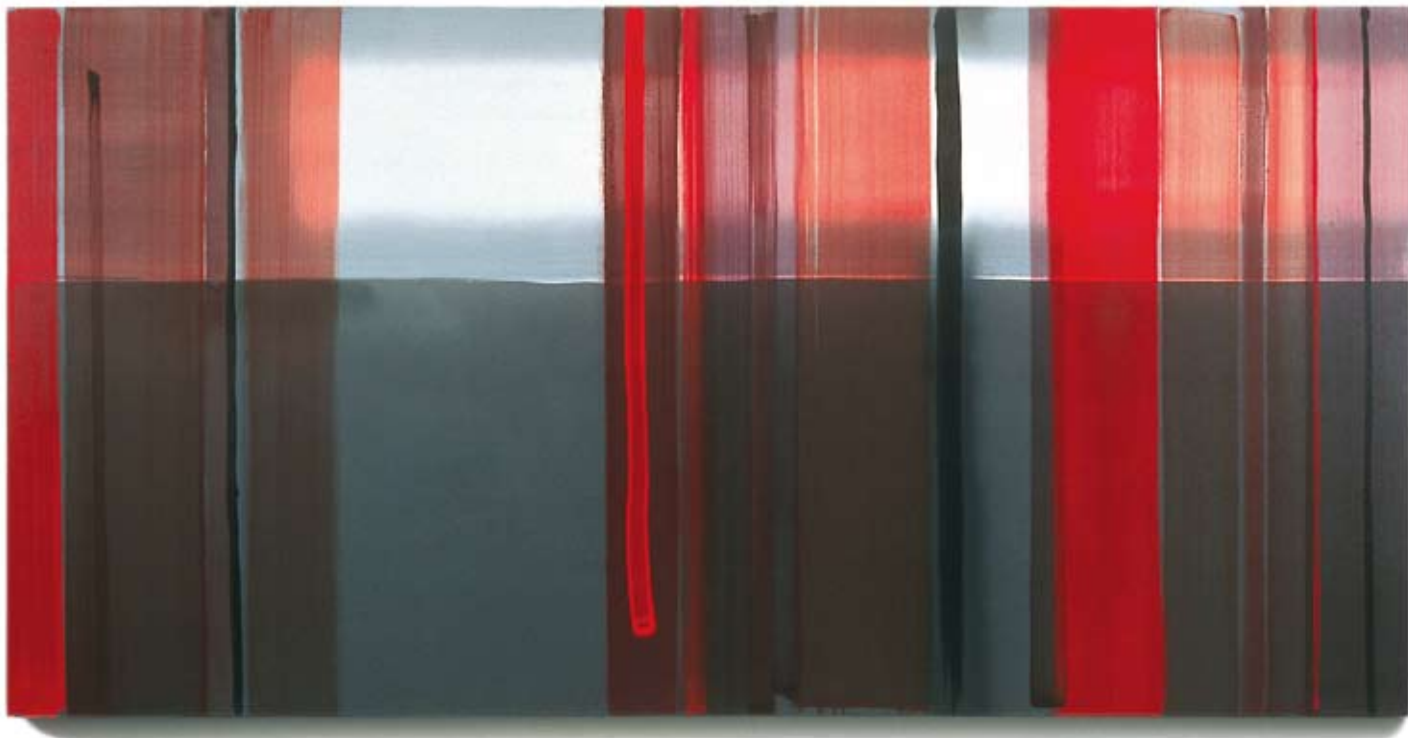
Емі Вілер
Блукання 2, 2003
Акрил на полотні
91,4 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



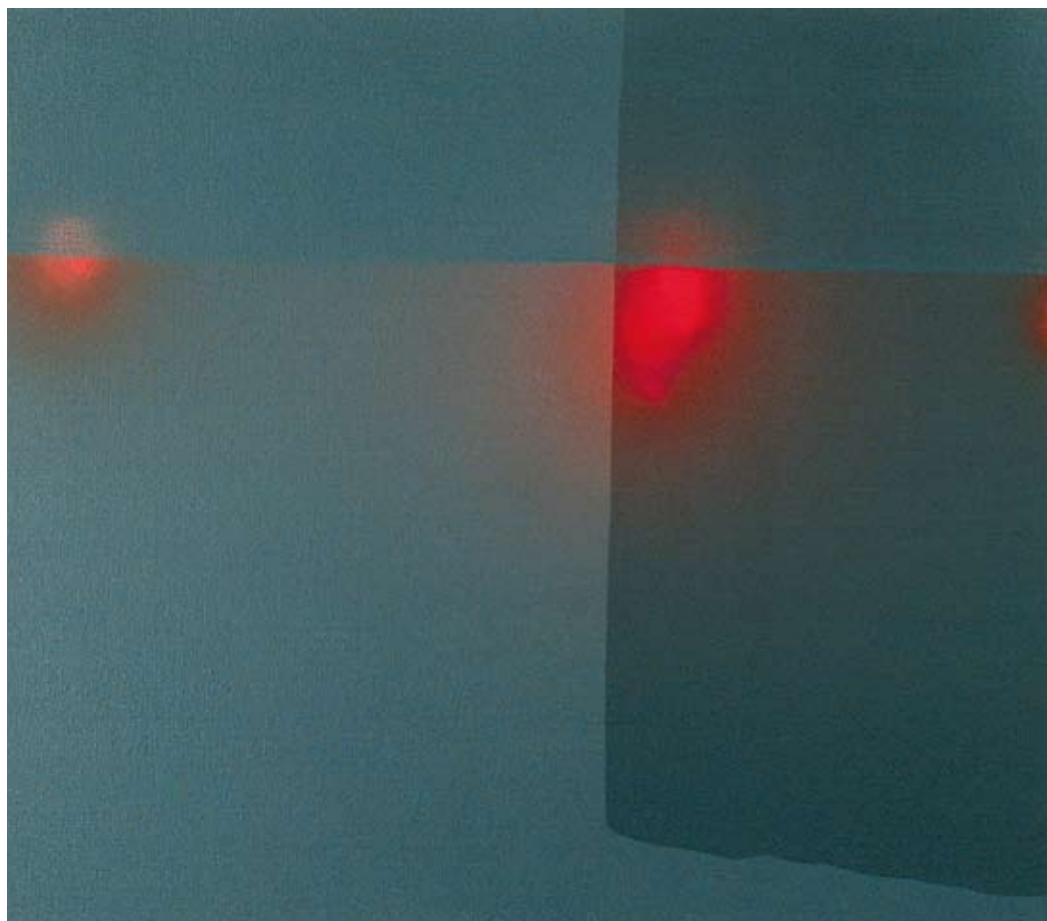
Емі Вілер
Без назви (із серії «Прада»,
#2), 2001
Акрил та розбризкана
фарба на полотні
152,4 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



Емі Вілер
Без назви (із серії
«Національний костюм», #1),
2000
Акрил та розбризкана фарба
на полотні
134,6 x 121,9 см
Опубліковано з дозволу автора
та «Шошана Вейн Гелері»,
Санта-Моніка, Каліфорнія



Емі Вілер
Без назви («Катайоне
Аделі», #5), 2001
Акрил та розбризкана
фарба на полотні
106,7 x 213,4 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія



Емі Вілер
Без назви (із серії
«Національний костюм», #2),
2000
Акрил та розбризкана фарба
на полотні
64,8 x 73,7 см
Опубліковано з дозволу
автора та «Шошана Вейн
Гелері», Санта-Моніка,
Каліфорнія

Фото:

5: зліва – Тоні Мастрес; справа – Джейн Каллістер
6: вгорі – Тоні Мастрес
7: Тоні Мастрес
8: посередині – Тоні Мастрес
9: справа – Майкл Дайбері, мол.
13: зліва – Г'юторн Студіо; справа – Джулія Дін
14: Г'юторн Студіо
15: Г'юторн Студіо (всі)
16: Г'юторн Студіо (всі)
17: справа – Мелісса П. Логмен
21: справа – Келлі Лемб 2003
25: справа – з дозволу галереї «Лурінг Августин»
29: справа – Сантьяго Кукуллу
33: справа – з дозволу галереї «Джордж Адамс»
37: справа – Гай Буше
39: вгорі зліва і справа – Антоніо Айдіні
40: внизу зліва – Антоніо Айдіні
41: справа – з дозволу галереї «Артеміс Грінберг Ван Дорен»
45: справа – з дозволу автора
49: справа – Моніка Відал
53: зліва – Джо Пейнтер; справа – Кемпбелл Плууден
54: вгорі – Джо Пейнтер; внизу – Барбара Г'юз
55: вгорі зліва – Вілл Браун; справа – Стейсі Леві; внизу зліва – Джо Пейнтер
56: вгорі і внизу – Джо Пейнтер
57: зліва – Роджер Шрейбер; справа – Расселл Джонсон

58: Роджер Шрейбер (всі)
59: Расселл Джонсон
60: вгорі зліва і справа – Роджер Шрейбер; внизу зліва – Расселл Джонсон
61: справа – з дозволу Центру образотворчих мистецтв Ломбарда-Фрейда
65: зліва – Марк Гулезіан; справа – Роберт Тріппетт
66: Марк Гулезіан
67: Марк Гулезіан (всі)
68: Марк Гулезіан (всі)
69: справа – з дозволу «Шошана Вейн Гелері»

Бюро міжнародних інформаційних програм

Відповідальний редактор – **Джордж Клак**

Редактор – **Пол Маламуд**

Художній редактор – **Мін-Чін Яо**

Відбір фотографій – **Енн Монро Джекобс**

Програма «Мистецтво в посольствах»

Директор – **Енн С. Джонсон**

Куратор – **Вірджинія Шор**

Помічники куратора – **Камілл Бентон,**

Саллі Мансфілд

Вступне слово – **Стівен Генрі Медофф**

Український переклад – **Лада Коломієць**

Printed by the Regional Program Office, Vienna

RPO 2006-227 Ukrainian

(Art on the Edge)



ART IN EMBASSIES PROGRAM AND
BUREAU OF INTERNATIONAL INFORMATION PROGRAMS
U.S. DEPARTMENT OF STATE
<http://usinfo.state.gov/>